

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 398 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 5 ΝΟΕΜΒΡΗ 2005

0.80 ΕΥΡΩ

Μεθοδεύουν τη χρεοκοπία του ΙΚΑ προετοιμάζοντας τη νέα ασφαλιστική ανατροπή

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΟΥ ΡΥΘΜΟΥ

ΕΝ ΤΟΥΤΩ

ΙΚΑ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

αυτοί σκάβουν
και η τύχη τους δουλεύει

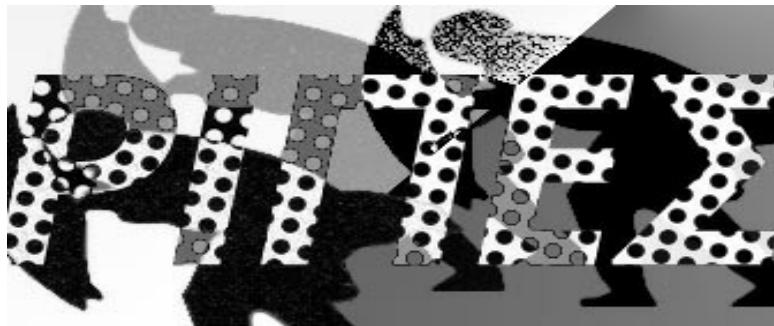
ΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΑ ΜΕΤΡΑ

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

5/11/1914: Προσάρτηση της Κύπρου στην Αγγλία 5/11/1989: Είσοδος οικολόγων στη βουλή 5/11/1941: Γέννηση Art Garfunkel 5/11/1959: Γέννηση Bryan Adams 5/11/1956: Γέννηση Λαυρέντη Μαχαιρίτσα 5/11/1942: Ο Κολόμβος μαθαίνει το καλαμπόκι από τους ιθαγενείς της Κούβας 5/11/1821: Ο άγγλος αρμοστής του Ιονίου Μάιτλαντ εκδιώκει τους έλληνες πρόσφυγες από τα Επτάνησα 5/11/1943: Γέννηση Σαμ Σέπαρτ 5/11/1944: Ο Γεώργιος Παπανδρέου, εν αργοία του υπουργικού συμβούλιου, ανακοινώνει επικείμενη διάλυση του ΕΛΑΣ 6/11/1915: Καταδίκη Δάντη σε θάνατο 6/11/1905: Εφεύρεση παρμπριζ 6/11/1893: Θάνατος Πιότρ Ιλίτς Τσαΐκόφσκι 6/11/1958: Γέννηση Ευανθίας Ρεμπούτσικα 6/11/1949: Γέννηση Σουλεϊμάν Μεγαλοπρεπή 6/11/1958: Εγκαίνια διυλιστηρίων Αστροπόργου 6/11/1975: Πρώτη εμφάνιση των Sex Pistols 6/11/1814: Γέννηση Αντολφ Σαξ (εφευρέτη σαξόφωνου) 6/11/1987: Θάνατος Αγγ Στίνα (Σπύρου Πρίφτη) 6/11/1903: Πρώτη παρουσίαση αρχαίας τραγωδίας στη δημοτική 7/11/1917: Ρωσική επανάσταση 7/11/1913: Γέννηση Albert Camus 7/11/1908: Απομόνωση του απόμου της ύλης 7/11/1997: Ψήφιση σχεδίου «Καποδίστριας» 7/11/1913: Γέννηση Αλέκου Σακελλάριου 7/11/1874: Το κόμμα των ρεπουμπλικάνων (ΗΠΑ) επιλέγει ως σύμβολο έναν ελέφαντα – καρτούν 7/11/1879: Γέννηση Λ. Ν. Τρότσι 7/11/1992: Θάνατος Αλεξάντερ Ντούπτοεκ 7/11/1307: Ο Γουλιέλμος Τέλλος σκοτώνει με το θρυλικό τόξο του τον αυτοκρατορικό εκπρόσωπο Χέρμαν Γκέολερ 8/11/1793: Εγκαίνια Λούζιρου ως μουσείου (ήταν βασιλική κατοικία) 8/11/1897: Γέννηση Φώτη Κόντογλου 8/11/1901: Επεισόδια στην Αθήνα («Ευαγγελικών») κατά της μετάφρασης του ευαγγελίου στη δημοτική 8/11/1990: Εκρήξη στη Μαυρικίου – τραυματισμός Κυριάκου Μαζοκόπου 8/11/1912: Γέννηση Στελίου Παππακού 9/11/1799: Ο Ναπολέων στην εξουσία 9/11/1970: Θάνατος Σαρλ ντε Γκολ 9/11/1974: Θάνατος Χόλγκερ Μάινς (RAF) από απεργία πείνας 9/11/1866: Ολοκαύτωμα Αρκαδίου 9/11/1966: Γνωριμία John Lennon – Yoko Ono 9/11/1934: Νόμπτελ λογοτεχνίας στον Λουίζι Πιραντέλο 9/11/1923: «Το πραξικό πτημά της μπυροφάίας» από τον Χίτλερ 9/11/1918: Το Βερολίνο γίνεται πρωτεύουσα της πρώτης γερμανικής δημοκρατίας 10/11/1891: Θάνατος Arthur Rimbaud 10/11/1915: Κυκλοφορία πρώτων ταξι (ΗΠΑ) 10/11/1938: Θάνατος Κεμάλ Ατατούρκ (58 χρ.) 10/11/1909: Γέννηση Μιχαήλ Καλάσνικοφ 10/11/1982: Θάνατος Λεονίντ Μπρέζιεφ (76 χρ.) 10/11/1928: Γέννηση Ennio Morricone 10/11/1913: Ιδρυση Εργατικού Κέντρου Αθήνας 10/11/1483: Γέννηση Μαρτίνου Λούθηρου 11/11/1887: Εκτελούνται οι συλληφθέντες της εργατικής πρωτομαργάριας στο Σικάγο 11/11/1990: Θάνατος Γιάννη Ρίτσου 11/11/1918: Τέλος α' πτωκόσμιου πολέμου 11/11/1929: Γέννηση Κάρλος Φουέντες 11/11/1961: Μετονομασία του Στάλινγκραντ σε Βόλγογκραντ 11/11/1945: Γέννηση Ντανιέλ Ορτέγκα.

● Σιαγμένο τριαξονικό κι απάνω προβίνα / με κυνηγούνε σα δεριό και σαν τον Κουφοντίνα ●●● Κρητική μαντινάδα, πρόσφατης εσοδείας ●●● Εχει ένα «μυστήριο» τρόπο η λαϊκή μουσική να γίνεται εύστοχη ●●● Ειδικά στην επιλογή των συμβόλων της ●●● Τί συμβολίζει εν προκειμένω ο Κουφοντίνας; ●●● Τη λεβεντιά, το ανυπότακτο ●●● Ενώ κάτι άλλοι, άστα να πάνε ●●● Παρέλαση έκαναν οι απολυμένοι κλωστούφαντουργοί της Νάουσας ●●● Δε λέμε, συγκινητική η στιγμή, όμως δε φτάνει ως παρέμβαση ●●● Σε λίγο δεν θα τους δυμάται κανένας, άρα κάτι πρέπει να κάνουν ●●● Τον αγαπημένο μας πατέρα Βασικό Μέτοχο κηδέψαμε σήμερα... ●●● Τα τέκνα: ΝΔ και ΠΑΣΟΚ ●●● Οι χαρούμενοι κληρονόμοι: Οι ΠΕΝΤΕ ΝΤΑΒΑΤΖΗΔΕΣ ●●● Κυλοφορεί και ως ανέκδοτο: Συμβιθασμός με την ΕΕ στο δέμα του βασικού μετρού ●●● Το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; ●●● Υπάρχει ελληνική λέξη που να

αποφορτίζει κάπως την έννοια του βιασμού; ●●● Παρακαλούνται οι ειδικοί γλωσσοσολόγοι και γλωσσοπλάστες της «Κ» να προσφέρουν τα φώτα τους στη στήλη ●●● Προκόπη, χαιρετίσματα από τον «χαμηλόδιθαμο υπάλληλο της Κομισιόν» ●●● Ο οποίος κάνει τη γνωστή χειρονομία με ανοιχτά τα δάχτυλα και τον μέσο σε γωνία 90° ●●● Αυτός ο Νικολόπουλος, που κατηγόρησε υπουργούς για γαϊδουριά, δεν είναι ο πνευματικός πατέρας του αλήστου μνήμης Καλαμπόκα; ●●● Του κτήνους που εκτέλεσε με ένα καδρόνι τον αγωνιστή

καθηγητή Νίκο Τεμπονέρα ●●● Ετσι για να μην ξεχινόμαστε ●●● Και μια που το δυμηθήκαμε, ποιος ήταν τότε υπουργός Παιδείας; ●●● Ο Κοντογιαννόπουλος, νυν βουλευτής ΠΑΣΟΚ ●●● Που δεν είχε ούτε την ευθύνη να παραιτηθεί ●●● Εκείνος ο Μιχαλολιάκος, ο ίρωας, το «δύμα της τρομοκρατίας», πώς μας προέκυψε τώρα «δύμα μα κυκλωμάτων της νύχτας»; ●●● Και γιατί να τον χτυπήσουν τα κυκλώματα, ρε παιδάκι μου; ●●● Τί δουλειά έχει ένας πολιτικός με τα κυκλώματα και τα κυκλώματα μ' έναν πολιτικό; ●●● Και

◆ Ο «πρόεδρος» του Ιράκ Τζαλάλ Ταλαμπανί δήλωσε ότι θα αντιτοχθεί σε τυχόν χρήση του ιρακινού εδάφους από τις ΗΠΑ για να επιτεθούν στη Συρία! Ακόμα κρατάνε τις κοιλίες τους από τα γελιά στην Ουάσιγκτον... ◆ Ο Νίκος Παπανδρέου ρωτήθηκε αν ο αδερφός του θα είναι ο επόμενος πρωθυπουργός και απάντησε «ναι, αλλά δεν ξέρω πότε» (συνέντευξη στο «Ε» της «Κυριακάτικης Ελευθεροτυπίας»). Άμα ο αδερφός σου είναι τόσο αισιόδοξος, φαντάσου πότο σείναι τα στελέχη και οι οπαδοί σου. Το «δεν τραβάει ο Γιωργάκης» (κατά το «μουλάρι ο Αστραχάν») είναι η πιο συνήθης έκφραση που ακούγεται στους «πράσινους» καφενέδες της επικράτειας. ◆ Στην ίδια συνέντευξη, ο Ν. Παπανδρέου αποκαλύπτει ότι μητρική του γλώσσα δεν

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Ο Π.Π. 20 ευρώ

είναι τα ελληνικά αλλά τα αγγλικά. Στα αγγλικά -είπε- μπορεί να βρει πέντε λέξεις για να αποδώσει μια έννοια, στα ελληνικά μόνο μία. Γιατί δεν λέει και ο Γιωργάκης το ίδιο, για να δικαιολογήσει τα... περιέργα ελληνικά που μιλάει; Στο κάτω-κάτω, δεν είναι ντροπή. Αμερικανίδα μάνα έχουν, στο εξωτερικό μεγάλωσαν, λογικό είναι να σκέφτονται αγγλικά και να προσποθούν να τα μεταφράσουν στα ελληνικά. Κακό είναι να παριστάνεις τον φωστήρα της ελληνικής γραμματείας και να θέλεις να κάνεις συνέχεια δηλώσεις που δεν σου τις έχει γράψει κάποιος συνεργάτης σου.

◆ Ο tempora o mores! Ο σο-

σιαλδημοκράτης Τόνι Μπλερ προωθεί το αγγλοσαξονικό νεοφιλελεύθερο μοντέλο (αυτό στο οποίο είχαν διαπρέψει ο Ρήγκαν και η Θάτσερ) και ο συντηρητικός-γκολικός Ζακ Σιράκ δηλώνει ότι αυτό το μοντέλο δεν είναι συμβατό με τις ανθρώπινες αξίες του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου. Κατά τα άλλα, ο Μπλερ συμμετέχει κανονικά σε όλες τις συσκέψεις των ευρωπαϊκών σοσιαλδημοκρατών. Ο καλός ο μύλος όλα τ' αλέθει. Σαν καλός μύλος ο σύγχρονος καπιταλισμός άλλεσσε σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικούς και τους μετέτρεψε σε έναν πρώτης τάξεως πολιτικό πολτό.

◆ Πολλοί στον αστικό κόσμο

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

πόσο χολερικός είναι ο αρχαιρασοφόρος και φτύνουν στον κόρφο τους μη τυχόν και πέσουν στα χέρια του.

◆ Πολύς θόρυβος γίνεται τις τελευταίες μέρες για τη σύζυγο στελέχους του ομίλου Κόκκαλη, που φέρεται να έχει κερδίσει από τη ζέργο του ΟΠΑΠ 11 εκατ. ευρώ. Δεν έρουμε τι συμβαίνει στη συγκεκριμένη περίπτωση, ξέρουμε όμως πως εδώ και χρόνια ο κρατικός ζέργος είναι ένα καλό πλυντήριο «φαύρου» χρήματος. Θέλεις να ξεπλύνεις χρήμα; Αγοράζεις ένα λαχείο που κέρδισε, ένα δελτίο Προπό, λόττο κ.λπ. που κέρδισε, δίνεις κάτι παραπάνω στον κάτοχό του, εμφανίζεσαι εσύ και το πλυντήριό ταύτισεις σε συνειδητοποιούν πόσο μνηστικός, πόσο κακός, πόσο... θαύματα.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η διάταξη του Συντάγματος που επιβάλλει τις αυσμβιβαστείς ιδιότητες μεταξύ των επιχειρήσεων που συμμετέχουν σε διαγωνιστικές διαδικασίες του Δημοσίου και των ΜΜΕ εφαρμόζεται, υπό την έννοια ότι απαγορεύει την άσκηση αθέμιτης επιρροής εις βάρος των αναθετουσών αρχών του Δημοσίου. Θόδωρος Ρουσόπουλος

Νίκος Νικολόπουλος (βουλευτής ΝΔ)

Μας διακατέχει όλους μια αγωνία για να μπορέσουμε να λύσουμε τα πολλά προβλήματα που παραλέβαμε. Ο τρόπος, ο χρόνος, το ύφος κρίνονται και αξιολογούνται.

Θόδωρος (ειρήνη υμίν, αδελφοί) Ρουσόπουλος

Αν ο Αλογοσκούφης θέλει το υπουργείο μου, να το πάρει. Οσο είμαι εγώ εδώ, δεν θα με αγνοεί. Η συμπεριφορά του είναι πολιτικά ανάγωγη. Δεν είναι δυνατόν να ενημερώνομαι από τις εφημερίδες, όταν έχω την εποπτεία των

περισσότερων ΔΕΚΟ.
Μιχάλης Λιάπτης (προς Αλογοσκούφη,

■ Καρφί κατά Τάσσου από ΗΠΑ

ΜΠΟΡΕΙ επισήμως το Στέιτ Ντιπάρτμεντ να προσπάθησε να παρουσιάσει την επίσκεψη του τουρκοκύπριου ηγέτη Μεχμέτ Αλί Ταλάτ στην Ουάσιγκτον ώς ένα συνηθισμένο γεγονός, που δεν σηματοδοτεί αλλαγή της αμερικανικής στάσης, όμως ένα χοντρό «καρφί» του εκτροσώπου Σον Μακόρμακ δεν άφησε καμιά αμφιβολία για το πώς διάκειται η αμερικανική κυβέρνηση έναντι του Τάσσου Παπαδόπουλου. «Τέοις συναντήσεις -επίτε ο Μακόρμακ, αναφερόμενος στη συνάντηση Ράις-Ταλάτ- υπογραμμίζουν την υποστήριξή μας στις υπέρ της διευθέτησης πολιτικές δυνάμεις στο νησί».

Η Λευκωσία αντέδρασε με τυπικό διπλωματικό διάβημα πριν την επίσκεψη, το οποίο βεβαιώνει οι Αμερικανοί πέταξαν στο καλάθι των αχρήστων. Οι ΗΠΑ έχουν μια συγκεκριμένη πολιτική προσέγγισης και ενίσχυσης του τουρκοκυπριακού κράτους, για τα δικά τους συμφέροντα. Γι' αυτό και προσκάλεσαν τον Ταλάτ στην Ουάσιγκτον, όπου του υποσχέθηκαν ότι θα βοηθήσουν στην άρση της απομόνωσης των Τουρκοκυπρίων, χορηγώντας και οικονομική βοήθεια. Επανέλαβαν, επίσης, τη συμφωνία τους στο σχέδιο Ανάν ως βάση για την επίλυση του Κυπριακού.

Εν αναμονή, λοιπόν, της νέας πρωτοβουλίας Ανάν, όποτε αυτή εκδηλωθεί.

■ Συμψηφισμός

ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ η ανακοίνωση του υπουργείου Εθνικής Αμυνας σε απάντηση των δημοσιευμάτων που κατήγγειλαν ως απευθείας ανάθεση τη νέα παραγγελία 40 μοχχητικών αεροπλάνων F-16 από τις ΗΠΑ. Δεν ήταν, λέει, απευθείας ανάθεση, αλλά διακρατική συμφωνία, ενώ το κόστος δεν θα φτάσει τα 3,1 δισ. δολάρια που γράφουν τα δημοσιύματα. Και για να μην υπάρξει θέμα σκανδαλολογίας, μπορεί αφέντες στη ίδια διαδικασία -αναφέρει η ανακοίνωση- που εφάρμοσαν κατά το παρελθόν, σε αγορές του ιδίου τύπου αεροσκάφους, οι κυβερνήσεις Κ. Μητσοτάκη και Κ. Σημίτη.

Καλά η κυβέρνηση του... αδιάφθορου Μητσοτάκη, αλλά η κυβέρνηση Σημίτη τί δουλειά έχει και αναφέρεται ως μέτρο σύγκρισης; Δεν είναι αυτή η κυβέρνηση που κατηγορείται για σκάνδαλα σε προμήθειες οπλικών συστημάτων; Τί θέλει να πει ο... ποιητής Σπηλιωτόπουλος, ότι άλλες προμήθειες ήταν «λιγδώμενες» και άλλες καθαρές;

Επάση περιπτώσει, εμάς μας αρκεί η προσπάθεια συμψηφισμού και η στρεψοδικία. Η αποφυγή της ουσίας, δηλαδή. Γιατί η ουσία είναι αυτή καθαυτή η αγορά, που θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό με ένα τεράστιο ποσό, σε μια περίοδο που κόβονται και οι ελάχιστες κοινωνικές δαπάνες, ενώ αυξάνονται τα φορολογικά χαράτσια. Γιατί δε μας λέει η κυβέρνηση πόσο τελικά θα μας κοστίσει η νέα παραγγελία, που δεν είναι βέβαια η μοναδική; Τα αμερικανικά μονοπάτια παράγουν και οι κυβερνήσεις-υποτοπελίες καταναλώνουν. Ετοι δουλεύει το σχήμα και σε ορισμένες περιπτώσεις το ομολογούν. Οπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, που λένε ότι έκαναν παραγγελία μέσω διακρατικής συμφωνίας, προσδοκώντας στη στήριξη της αμερικανικής κυβέρνησης σε κάποια ζητήματα εξωτερικής πολιτικής.

Με τιμές εν ενεργεία πολιτικού ετάφη ο βασικός μέτοχος στο νεκροταφείο των Βρυξελλών. Την 28η Οκτωβρη διάλεξε προφανώς η ελληνική κυβέρνηση, για να ανακοινωθεί, με ταυτόχρονες ανακοινώσεις σε Βρυξέλλες και Αθήνα, ότι επιτεύχθηκε συμφωνία, ύστερα από διαπραγματεύσεις μηνών, που τις τελευταίες μέρες είχαν πάρει τη μορφή καθημερινής τηλεδιάσκεψης ανάμεσα στα επιπτελεία του αρμόδιου επιτρόπου Τσαρλς Μακ Κρίζι και του υπουργού Επικρατείας Θεόδωρου Ρουσόπουλου, που ήταν ο μόνος που χειρίζόταν το θέμα από κυβέρνησης πλευράς, μετά τον παραμερισμό του Π. Παυλόπουλου. Ήδη, το νέο νομοσχέδιο πήγε στη Βουλή και ψηφίστηκε με τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Τί προβλέπει το συμφωνέον (ή μάλλον υπαγορευμένο από την Κομισιόν) νομοσχέδιο; Οτι καταργείται το ασυμβιβαστο ανάμεσα στην διότιτη διοικήτη ΜΜΕ και προμηθευτή ή εργολάβου του δημοσίου. Και το σύνταγμα; Ποιος το χέζει το σύνταγμα! Οταν διατάζουν τα μεγάλα αφεντικά, δεν μετράνε τα συντάγματα. Στην επόμενη αναθεώρηση θα αλλάξει η σχετική διάταξη. Μέχρι τότε θα παραμένει ανενεργή.

Για την ιστορία θυμίζουμε τι αναφέρει η παράγραφος 9 του άρθρου 14 του συντάγματος: «Η διότητη του διοικήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του

διευθυντικού στελέχους επιχείρησης μέσω ενημέρωσης είναι ασυμβιβαστη με την διότητη του διοικήτη, του εταίρου, του βασικού μετόχου ή του διευθυντικού στελέχους επιχείρησης που αναλαμβάνει έναντι του Δημοσίου ή νομικού προσώπου του ευρύτερου δημόσου τομέα την εκτέλεση έργων ή προμηθειών ή την παροχή υπηρεσιών». Οχι πως μας έχει πιάσει καμιά θεσμολογία, αλλά είναι μια καλή ευκαιρία για να καταλάβει και ο πλέον ανυποψιότος που είναι το πραγματικό σύνταγμα βάσει του οποίου κυβερνιέται η χώρα: το συμφέρον της μεγάλης κεφαλαιοκρατίας.

Και τί μπαίνει στη θέση του καταργηθέντος νόμου; Τίποτα. Απλά, γίνονται αυτηρότερες οι ποινές σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι διοικήτης ΜΜΕ, που ταυτόχρονα είναι και εργολάβος ή προμηθευτής του Δημοσίου, άσκησε «αθέμιτη επιρροή» σε φορέα του Δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσου τομέα.

Το άλλο με τον Τοτό το ξέρετε; Φαντάζεστε εσείς τον Μπόμπολα ή τον Κοντομηνά ή τον Αλαφούζο κατηγορούμενους ότι άσκησαν πίεση για να πάρουν μια δουλειά; Αφού η πίεση δεν είναι ποτέ άμεση αλλά πάντοτε έμμεση και οι συμφωνίες κλείνονται κάτω από το τραπέζι και χωρίς αποδείξεις. Ποτέ δεν αναφέρονται τα μεγάλα ΜΜΕ σε συγκεκριμένες δουλειές που θέλουν να πάρουν οι ιδιο-

κτήτες τους, αλλά εκβιάζουν τις κυβερνήσεις με άλλα ζητήματα. Γι' αυτό και κανένας δεν πρόκειται να καθήσει στο σκαμνί. Κι αν γίνει κάπι τέτοιο, θα έχει δίπλα του τον υπόλοιπο μισό πολιτικό κόσμο και η πολιτική κρίση θα έχει φτάσει στο μη παρέκει. Ποιο δικαστήριο θα σηκώσει το βάρος μιας τέτοιας καταδίκης, όταν θα γνωρίζει ότι επίκειται αλλαγή κυβέρνησης και θα αρχίσουν να... επιστρέφονται τα δανεικά;

Αλλωστε, η ίδια η έννοια της «αθέμιτης επιρροής» είναι μια έννοια ασφαρής και αόριστη, που δεν απαντάται πουθενά στο ισχύον δίκαιο. Ο ίδιος ο Ρουσόπουλος, όταν ρωτήθηκε σχετικά, έδωσε την εξής... σαφή απάντηση: «Μπορεί να προσφύγει κάποιος -ο οποίος σήμουρα έχει έννομο συμφέρον και θεωρεί ότι κακώς δόθηκε ένα έργο σε κάποιον ανταγωνιστή του και όχι σε αυτόν και ότι ο ανταγωνιστής άσκησε αθέμιτη επιρροή- προκειμένου να πάρει το έργο». Μας φώτισες, μεγάλε.

Πέρα από το ζέρετε; Φαντάζεστε εσείς την «αθέμιτη επιρροή»; Τα δικαστήρια, προφανώς, που θα κληθούν με τη νομολογία τους να ορίσουν τα όρια στον ανταγωνισμό ανάμεσα στις καπιταλιστικές επιχειρήσεις και τα όρια της διαπλοκής με την κρατική έδουσιά. Ζήσε Μά... δηλαδή.

Αν πρέπει να σημειωθεί κάτι, είναι ο στεγνός δημοσιογραφικός τρόπος με τον οποίο παρουσιάστηκε η σύ-

ναψη της συμφωνίας με την Κομισιόν και η αποφυγή κάθε αντιπολιτευτικής κριτικής προς την κυβέρνηση. Ούτε το ΠΑΣΟΚ μιλήσε (τί να πει, άλλωστε, από τη στιγμή που η Κομισιόν έβαλε και κατά του δικού του νόμου), ούτε οι «πέντε νταβατζήδες» είπαν τίποτα. Το ΠΑΣΟΚ, μάλιστα, βρήκε πρόσχημα τη διαδικασία του κατεπείγοντος με την οποία πρωθήτηκε η ψήφιση του νομοσχέδιου, και αποχώρησε από τη Βουλή, αποφεύγοντας να δανεικάστηκε τα δανεικά;

Υπάρχει ουσία σ' αυτό το ζήτημα; Υπάρχει και δεν έχει να κάνει στενά με το ζήτημα του βασικού μετόχου, όσο με την αντιμετώπιση του ελληνικού συντάγματος από την υπερεθνική ΕΕ. Στο σύνταγμα έχουν καποχυρωθεί και μερικές λαϊκές κατακτήσεις, που δεν ξεπερνούν με τα όρια του καπιταλισμού, θέτουν όμως κάποια όρια. Υπάρχει, για παράδειγμα, η απαγόρευση της ιδρυσης ιδιωτικών παραφούν ενάντια στις συνταγματικές εκείνες διατάξεις που κατοχυρώνουν τη λειτουργία του καπιταλισμού. Θα στραφούν ενάντια σε εκείνες τις ελάχιστες διατάξεις που αντανακλούν διαθέσεις και απαιτήσεις των λαϊκών μαζών και που θεωρούνται αναχρονισμός από το σύγχρονο καπιταλισμό, τον καπιταλισμό του νεοφιλελευθερισμού, της κατεδάφισης του «κοινωνικού κράτους», της αποθέωσης της «ελευθερίας της αγοράς», της εμπορευματοποίησης των πάντων.

Υπάρχει ένας παλιός και δοκιμασμένος κανόνας της αισιοδοσίας πολιτικής: όταν είσαι πολιτικά στριμογένος, ρίξε μερικά εθνικά θέματα στην πολιτική αρένα και φέρε τα πράγματα στα ζήγια τους. Η κυβέρνηση Καραμανλή έδειξε από την περασμένη εβδομάδα ότι προσανατολίζεται στην εφαρμογή αυτού του κανόνα. Ζέστανε τη φιλολογία με την ονομασία της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, όρισε μια εντελώς ανεπίκαιρη συζήτηση προ ημερήσιας διάταξης στη Βουλή, σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών, για την εξωτερική πολιτική και στο τέλος έβαλε και το κ

Φωτιές οργής στα παρισινά προάστια

«Είναι ο τρόπος που σε «Εσταματούν και σε ψάχνουν, βάζοντας τα γόνατά τους ανάμεσα στα πόδια σου ενώ σε έχουν στήσει με το πρόσωπο στον τοίχο. Συλλαλητώνουν μαθητές και τους ανακατεύουν με τους χειρότερους παραβάτες, ακόμα κι αν αυτοί οι νεολαίοι δεν έχουν κάνει τίποτα κακό». Τα λόγια ενός απλού ανθρώπου στην κεντρική αγορά του Κλιού-Σου-Μπουά, που αναμετάδωσε το BBC την περασμένη Τρίτη (ίσως με κάποια ικανοποίηση των Βρετανών, αφού αποδεικνύεται ότι δεν έχουν το αποκλειστικό... προνόμιο του ρατσισμού που έχει φουντώσει στη Βρετανία μετά τις επιθέσεις της 7ης Ιούλη), είναι αρκετά για να εξηγήσουν γιατί τόση βία απ' τη μεριά των μεταναστών στα προάστια του Παρισιού.

Για την ακρίβεια, δεν πρόκειται απλά για βία, αλλά για συσσωρευμένη αντιβία των απόλιθων της γαλλικής κοινωνίας. Μια απάντηση όχι περισσότερο βίαιη από τις καθημερινές ταπεινώσεις που δέχονται χιλιάδες μετανάστες – κατά κύριο λόγο Αφρικανοί - απ' τα ανθρωπόμορφα γυρουνία, από τη ζωή στο περιθώριο, τις απελάσεις, την ανεργία, το κυνήγι του μεροκάμπου, την άθλια στέγαση. Θυμηθείτε τα δύο ξενοδοχεία, που είχαν καταλάβει Αφρικανοί μετανάστες, που κάηκαν μέσα στο φετινό καλοκαίρι με αποτέλεσμα να καούν ζωντανοί πάνω από 50 μετανά-

στες. Κι αυτό όχι σε κανένα χωριούδικι αλλά στο κέντρο του Παρισιού. «Ξενοδοχεία» δίχως παροχή νερού, με πεπαλαιωμένα καλώδια ηλεκτροδότησης, που οι μετανάστες είχαν καταλάβει γιατί οι κοινωνικές υπηρεσίες του δήμου του Παρισιού δεν θέλησαν να τους βρουν φτηνό, επιδοτούμενο σπίτι.

Η αφορμή για τα τελευταία γεγονότα είναι γνωστή. Δυο παιδιά αιφρικανικής καταγωγής, 15 και 17 ετών, σκοτώθηκαν από ηλεκτροπληξία την προηγούμενη Πέμπτη, όταν βρήκαν καταφύγιο σε έναν υποσταθμό, για να γλιτώσουν απ' τους μπάτσους που τα καταδίωκαν. Σύμφωνα με την αστυνομία, όλα έσκανσαν από μια «παρεξήγηση». Γιατί οι μπάτσοι λένε ότι δεν κυνηγούσαν τους συγκεκριμένους νεαρούς αλλά κάποιους άλλους! Αν είναι έτσι, τότε ακόμα χειρότερα. Γιατί αποδεικνύεται πόσο ευάλωτος και «ύποπτος» αισθάνεται ο κάθε νέος μπροστά στα ανθρωποειδή που αλωνίζουν στην περιοχή. Με στόχο την πάταξη της «εγκληματικότητας» (για την ακρίβεια μικροπαραβατικότητας στων καπταλιστών), που γεννά το ίδιο το σύστημα που προασπίζουν.

Η απάντηση των μεταναστών ήταν άμεση. Από το βράδυ της επόμενης μέρας μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές (Τετάρτη βράδυ), τα ανατολικά προά-

«Οταν κάποιος πυροβολεί εναντίον των αστυνομικών, δεν είναι απλώς νεαρός, είναι άξεστος, τελεία και παύλο»

Νικολά Σαρκοζί, υπουργός Εσωτερικών της Γαλλίας, Λε Παριζιέν 1/11/05.

στια του Παρισιού μετατράπηκαν σε πεδίο μάχης. Οι συγκρούσεις επεκτάθηκαν από το Κλιού στα γειτονικά προάστια Μοντεφερμέγι, Σερβάν και Ολνέ. Οι μπάτσοι έφτασαν στο σημείο να ρίξουν μέ-

χρι και δακρυγόνο μέσα σε τζαμί γεμάτο με πιστούς, γεγονός που πυροδότησε ακόμα πιο οργισμένη αντίδραση των μεταναστών.

Σε ένα κρεσέντο φασισμού

ο Γάλλος υπουργός Εσωτερικών Νικολά Σαρκοζί αποκαλεί τους νέους «απόβλητα», καμαρώνοντας σε συνέντευξή του στη γαλλική εφημερίδα *Le Parisien* ότι τα είπε «έξω απ' τα δόντια» και προκαλώντας αντιδράσεις ακόμα και μέσα στην ίδια την κυβέρνηση. Ομως δεν έμεινε μόνο εκεί. Υποσχέθηκε να εφαρμόσει δρακόντεια μέτρα για την «πάταξη της εγκληματικότητας». Δηλαδή... στρατιωτικό νόμο με συνεχείς περιπολίες των μπάτσων, κάμερες παρακολούθησης, συλλήψεις, απελάσεις. Μέχρι να... καθαρίσει η περιοχή απ' τα... απόβλητα. Τύφλω ναχεί ο Αντολφ Χίτλε!

Κι έχεις και τους «κομμουνι-

τρά που ανακοίνωσε ο Σαρκοζί. Οταν ο πολιτικός κόσμος τους έχει φτυσμένους, μόνο η δική τους οργάνωση, η δική τους πολιτική και δράση μπορεί να φέρει αποτελέσματα.

■ Παλαιστίνη

Το τέλος της εκεχειρίας;

Απορρίπτει την ανανέωση της εκεχειρίας των παλαιστινικών οργανώσεων, που προετοίμαζε η Αίγυπτος, η Χαμάς, σύμφωνα με δηλώσεις του εκπροσώπου της Μασίρ Αλ-Μάσρι, μετά την τελευταία δολοφονική επίθεση των Σιωνιστών κοντά στον προσφυγικό καταυλισμό της Τζαμπαλγιά στη βόρεια Λωρίδα της Γάζας την περασμένη Τρίτη. Μια ακόμα στοχευμένη δολοφονία που κατέληξε στο θάνατο δύο Παλαιστίνιων μαχητών ο ένας εκ των οποίων ήταν τοπικό στελέχος της οργάνωσης «Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακόσα» (που προσκειται στη Φατόχ) και ο δεύτερος, στελέχος της ένοπλης πτέρυγας της Χαμάς, «Ταξιαρχίες Ιζ-Εντίν-αλ-Κασάμ».

Λίγες μέρες πριν – την περασμένη Κυριακή – είχαν προηγηθεί συγκρούσεις κοντά στην πόλη Καμπατάγια, κοντά

στη Τζενίν της Δυτικής Οχθής, μεταξύ των παλαιστινιακών ενόπλων τμημάτων (της Τζενίν, των «Ταξιαρχιών του

Αλ-Ακόσα» και των «Λαϊκών Επιτροπών Αντίστασης») από τη μια μεριά και των Σιωνιστών απ' την άλλη, με τις πρώτες να εκτοξεύουν ρουκέτες στον ισραηλινό εποικισμό Σντερότ και τους δεύτερους να εισβάλουν με τεθωρακισμένα με υποστήριξη από ελικόπτερα «Απάτσι» στην Καμπατάγια δολοφονώντας δύο μέλη της «Τζιχάντ» και να προχωρούν σε μαζικές συλλήψεις σε ολόκληρη τη Δυτική Οχθή, συλλαμβάνοντας πάνω από 1.100 Παλαιστίνιους συνολικά με το αιτιολογικό ότι δεν έχουν άδειες κατοικίας!

Μ' αυτά τα γεγονότα ποιος μπορεί να μιλά για «ειρήνη» και «εκεχειρία» πλέον;

Νέο πετσόκομμα στις αγροτικές επιδοτήσεις

Τρεις υπουργοί Γεωργίας, δύο διαδοχικών κυβερνήσεων (Δρυς, Τσιτουρίδης, Μπασιάκος) πανηγύριζαν ότι «κλειδώσαν» τις γεωργικές επιδοτήσεις μέχρι το 2013 και παραμύθιζαν τους φτωχούς αγρότες της χώρας, ότι τους εξασφάλισαν το εισόδημα, χάρη στη σκληρή τους διαπραγμάτευση. Εμείς σημειώναμε τότε, ότι αυτά είναι παραμύθια της Χαλιμάς, διότι θα γίνει νέα διαπραγμάτευση το 2009. Προειδοποιούσαμε τους αγρότες ότι οι επιδοτήσεις είναι στον αέρα και πως η τάση είναι για παραπέρα περικοπές και όχι για ενίσχυση τους. Η προειδοποίησή μας επα-

Στενεύει ο κλοιός γύρω από τη Συρία

Την προκαταρκτική έκθεση του γερμανού ανακριτή Ντετλέβ Μέχλις, επικεφαλής της επιτροπής του ΟΗΕ που διεξάγει την ανάκριση για τη δολοφονία του πρώην πρωθυπουργού του Λιβάνου Ραφίκ αλ-Χαρίρι τον περασμένο Φλεβάρη, χρησιμοποιεί η κυβέρνηση Μπους ως όπλο για να αναγκάσει το συριακό καθεστώς να συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις της Ουάσιγκτον και να ενταχθεί ενεργά και αποφασιστικά στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας». Στην έκθεση αυτή ο Μέχλις ενοχοποιεί κυβερνητικούς αξιωματούχους, αναφέροντας ότι δεν μπορούσε η δολοφονία Χαρίρι να γίνει χωρίς την έγκριση και τη συνεργία ανώτατων αξιωματούχων των Υπηρεσιών Πληροφοριών της Συρίας και του Λιβάνου.

Επίσης, κατηγορεί τη συριακή κυβέρνηση ότι δεν συνεργάστηκε πλήρως με την επιτροπή του ΟΗΕ και ότι κυβερνητικοί αξιωματούχοι έδωσαν παραπλανητικές πληροφορίες.

Την περασμένη Δευτέρα, 31 Οκτωβρίου, εγκρίθηκε ομόφωνα στη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών των 15 χωρών – μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, το ψήφισμα που είχαν επεξεργαστεί οι ΗΠΑ, η Γαλλία και η Βρετανία, το οποίο απαιτεί από τη συριακή κυβέρνηση να συνεργαστεί πλήρως με την ανακριτική επιτροπή του ΟΗΕ και να συλλάβει τους σύριους αξιωματούχους ή ιδιώτες,

έκθεση ως σχέδιο του Λευκού Οίκου με πολιτικά κίνητρα, ενώ στη Δαμασκό και στην πόλη Αλέπο, τη μεγαλύτερη πόλη στη νότια Συρία, έγιναν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Με ανάλογο τρόπο αντέρρασε και στο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει καμιά απόδειξη για την εμπλοκή σύριων αξιωματούχων στη δολοφονία Χαρίρι και ανακοινώνοντας τη συγκρότηση μιας συριακής ανακριτικής επιτροπής που θα ερευνήσει την υπόθεση και θα συνεργαστεί στενά με την αντίστοιχη επιτροπή του ΟΗΕ.

Η συριακή κυβέρνηση αντέδρασε έντονα όταν δόθηκε στη δημοσιότητα η προκαταρκτική έκθεση Μέχλις, απορρίπτοντας τις κατηγορίες για ανάμειξη σύριων αξιωματούχων στη δολοφονία Χαρίρι και χαρακτηρίζοντας την

ΕΕ, στο οποίο προτείνεται να αρχίσει από το 2009 (και όχι από το 2013) το νέο πετσόκομρα των γεωργικών επιδοτήσεων.

Η πρόταση της Κομισιόν προβλέπει σταδιακή μείωση των... «κλειδωμένων» επιδοτήσεων από το 2009 μέχρι το 2013. Οι πόροι που θα εξασφαλιστούν από το πετσόκομρα των επιδοτήσεων θα μεταφερθούν σε προγράμματα «ανάπτυξης της υπαίθρου». Δηλαδή, θα κοπούν λεφτά από τους φτωχούς παραγωγούς και θα περάσουν στους μεγαλοκαρχαρίες της αγροτικής (και όχι μόνο) αστικής τάξης, οι οποίοι λυμαίνονται όλα τα λεγόμενα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης. Τα ποσά που θα περικοπούν, σύμφωνα με την πρόταση Μπαρόζο, φτάνουν τα 3 δισ. ευρώ για την περίοδο 2009-2013.

Όταν λοιπόν προτείνεται να αρχίσουν οι περικοπές από τώρα, που υποτίθεται ότι ήταν «κλειδωμένες», μπορούμε να φανταστούμε τί θα γίνει μετά το 2013, στο πλαίσιο του καθορισμού των δαπανών για την περίοδο 2014-2020.

έκθεση ως σχέδιο του Λευκού Οίκου με πολιτικά κίνητρα, ενώ στη Δαμασκό και στην πόλη Αλέπο, τη μεγαλύτερη πόλη στη νότια Συρία, έγιναν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας με τη συμμετοχή εκατοντάδων χιλιάδων ανθρώπων. Με ανάλογο τρόπο αντέρρασε και στο ψήφισμα του Συμβουλίου Ασφαλείας, υποστηρίζοντας ότι δεν υπάρχει καμιά απόδειξη για την εμπλοκή σύριων αξιωματούχων στη δολοφονία Χαρίρι και ανακοινώνοντας τη συγκρότηση μιας συριακής ανακριτικής επιτροπής που θα ερευνήσει την υπόθεση και θα συνεργαστεί στενά με την αντίστοιχη επιτροπή του ΟΗΕ.

Κι ενώ όλη αυτή η ιστορία υποτίθεται ότι γίνεται για να

λιορκητικό κρίσιμο τη δολοφονία Χαρίρι, είναι να αναγκάσει το συριακό καθεστώς να ενταχθεί αποφασιστικά και ενεργά στον πόλεμο κατά της «τρομοκρατίας». Να κλείσει τα γραφεία και να πάρει μέτρα

καταστολής κατά των παλαιοτινιακών οργανώσεων που δρουν στη Συρία. Να ενισχύσει την αισιούδεμη στα σύνορα με το Ιράκ και να συνεργαστεί με τους Αμερικανούς εναντίον της ιρακινής αντίστασης. Να σταματήσει κάθε ανάμειξη στο Λίβανο και την υποστήριξη προς τη Χεσημπολά και τις παλαιοτινιακές οργανώσεις στο Λίβανο.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που στις 26 Οκτωβρίου, λιβανέζικα στρατεύματα και τανκς περικύλωσαν τις στρατιωτικές βάσεις φιλοσυριακών παλαιοτινιακών οργανώσεων κοντά στα σύνορα με τη Συρία. Εστησαν φυλάκια ελέγχου στην περιοχή Σουλτάν Γιακούμπη στην ανατολική Κοιλάδα Μπεκάα, όπου το Λαϊκό Μέτωπο για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης – Γενική Διοίκηση διατηρεί ένα υπόγειο δίκτυο σκαμμένο στους λόφους. Σημειωτέον ότι στο Λίβανο ζουν 390.000 Παλαιοτινοί σε 12 στρατόπεδα, στα οποία δεν επιτρέπεται η είσοδος του συριακού στρατού.

Στους στόχους αυτούς δεν διαφωνούν ούτε η Ρωσία και η Κίνα. Ομως λόγω των στενών οικονομικών και πολιτικών δεσμών που έχουν με τη

■ Ιράκ

Από τους πιο πολύνεκρους μήνες ο Οκτώβρης

Με πολύ οδυνηρό τρόπο για τον αμερικανικό στρατό στο Ιράκ έκλεισε ο Οκτώβρης. Εφτά αμερικανοί στρατιώτες έπεσαν νεκροί, όλοι από αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, μέσα σε μια μέρα, στις 31 Οκτωβρη, ανεβάζοντας τουλάχιστον στους 96 τους νεκρούς Αμερικανούς μέσα στον Οκτώβρη, που αναδεικνύεται το δεύτερο κατά σειρά πιο πολύνεκρος μήνας της χρονιάς. Την πρώτη θέση κατέχει ο Ιανουάριος με 106 νεκρούς, 30 από τους οποίους σκοτώθηκαν από συντριβή ελικοπτέρου.

Συνολικά, από την έναρξη του πολέμου, ο αριθμός των νεκρών αμερικανών στρατιωτών είναι τουλάχιστον 2.036,

σύμφωνα με την καταμέτρηση του «Ασοσιέτιντ Πρεσ». Απ' αυτούς, περισσότεροι από τους μισούς έχουν σκοτωθεί από αυτοσχέδιους εκρηκτικούς μηχανισμούς, που αποδεικνύεται το πιο θανατηφόρο στο πλούσιο στρατόπεδο στην αντίσταση και αποτελεί μεγάλο πονοκέφαλο για τα αμερικανικά επιτελεία. Το δύπλο αυτό εξελίσσεται παρακλητικούς συνεχώνοντας τις τεχνικές που χρησιμοποιούν οι Αμερικανοί για να το εξουδετερώσουν, όπως παραδέχτηκε και η εκπρόσωπος τηύπου του Πενταγώνου, Λόρενς Ντι Ρίτα, μιλώντας σε δημοσιογράφους την περιασμένη Δευτέρα. «Βλέπουμε – είπε – έναν αντίπαλο που συνεχίζει να αναπτύσσει πιο πολύπλοκα, πο-

Ζητείται κίνημα

Ενα «Ανοιχτό φόρουμ για την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη» οργανώνει ο ΣΕΒ, το συνδικάτο των καπιταλιστών, το διήμερο 5-6 Δεκέμβρη. Τους σκοπούς τους δεν τους κρύβουν: «Πρέπει να βοηθήσουμε το Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων». «Τελικός στόχος είναι η υλοποίηση της στρατηγικής της Λισαβόνας».

Το «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων» είναι η δέσμευση της κυβέρνησης Καραμανλή προς την Κομισιόν, ότι θα σαρώσει ό,τι απέμεινε από εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις, ώστε να βασιλεύσει στην Ελλάδα ένας εργασιακός μεσαίωνας τριτοκοσμικού τύπου. Και η «στρατηγική της Λισαβόνας»; Πώς είναι δυνατόν να τη θεωρεί τελικό του στόχο ο ΣΕΒ, όταν την επικαλείται και η ΓΣΕΕ, ως όραμα για την εργατική τάξη; Τρελάθηκαν οι βιομήχανοι;

Οχι, δεν τρελάθηκαν οι καπιταλιστές. Απλά, η ΓΣΕΕ για μια ακόμη φορά βάζει πλάτη στην προώθηση της συντηρητικής ανασυγκρότησης του καπιταλισμού, εξαπατώντας τους εργαζόμενους και εμφανίζοντας τη «στρατηγική της Λισαβόνας» ως το αντίθετο απ' αυτό που είναι. Αυτή η ίδια ΓΣΕΕ έστειλε επιστολή στον Παναγιωτόπουλο και του ζητάει να ανοίξει το Ασφαλιστικό, στο πλαίσιο των κακόφημων «Εθνικών Επιτροπών Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας». Χωρίς κανένα προαπαιτούμενο, χωρίς καν το αίτημα να καταργηθούν οι αντιασφαλιστικοί νόμοι της τελευταίας δεκαπενταετίας.

Ανοίγουν το Ασφαλιστικό τη στιγμή που έχει δημοσιοποιηθεί ο προϋπολογισμός του ΙΚΑ για το 2006. Ενας προϋπολογισμός ελλειμματικός, που αποκαλύπτει επιπλέον ότι και το ΙΚΑ και το ΕΤΕΑΜ οδηγούνται μεθοδευμένα στη χρεοκοπία, για να ωριμάσει η νέα γενικευμένη αντιασφαλιστική ανατροπή. Τείνουν χέρι βοήθειας στην κυβέρνηση, τη στιγμή που αυτή ετοιμάζεται να καταθέσει το νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ, που γενικεύει την αντεργατική συμφωνία που υπογράφηκε στον ΟΤΕ και εξαλείφει κάθε κοινωνικό κριτήριο στη λειτουργία τους. Προωθεί διαδικασίες «διαλόγου» και «κοινωνικής συναίνεσης» την ίδια στιγμή που εργοστάσια κλείνουν και εργάτες πετιούνται στο δρόμο, χωρίς κανείς να ενδιαφερθεί γι' αυτούς. Ζητά συναντήσεις με υπουργούς, τη στιγμή που αφήνει εντελώς ανυπεράσπιστους τους απολυμένους και απομονώνει τους αγώνες τους.

Τα πράγματα είναι φανερά. Η λιτότητα δεν έχει ορίζοντα λήξης. Οι αντεργατικές μεταρρυθμίσεις θα συνεχιστούν και τα επόμενα χρόνια. Οσο δεν υπάρχει αντίσταση τόσο αποθρασύνονται οι δυνάμεις του κεφάλαιου. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία συμπεριφέρεται ως θεσμική δύναμη, με αντιπολιτευτική διάθεση αλλά και με την απόφαση να συνδράμει στην εξασφάλιση της ταξικής ειρήνης, δηλαδή της υποταγής των εργαζόμενων στον μονομερή πόλεμο που διεξάγει το κεφάλαιο. Τα αντιπολιτευόμενα κόμματα ενδιαφέρονται μόνο για την εξασφάλιση ψήφων. Όλες οι κινήσεις τους έχουν ορίζοντα τις (όποιες) εκλογές.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Ζητείται κίνημα αντίστασης και διεκδίκησης. Κίνημα ταξικό, ανεξάρτητο, σπρωγυμένο στις δικές του δυνάμεις.

■ Kukkimaata

Εμείς κάποιους υπαινιγμούς κάναμε στο προηγούμενο φύλλο, αλλά ο αστικός τύπος μας ξεπέρασε. Δημοσιεύματα στις μεγαλύτερες εφημερίδες συνδέουν ευδέως τον «πόλεμο των Μανιατών» στον Πειραιά με κυκλώματα της νύχτας, προστασίας σε μαγαζιά, λαθρεμπορίου κ.λπ. Γράφουν μάλιστα ανοιχτά, επικαλούμενα τον ίδιο τον υφυπουργό Αμυνας, ότι η βομβιστική επίδεση εναντίον του οφειλόταν σε τέτοια κυκλώματα. Και το σταματούν εκεί. Η σιωπή του Μιχαλολιάκου έρχεται να επιβεβαιώσει αυτά τα δημοσιεύματα.

Να ρωτήσουμε, λοιπόν, εμείς. Τί σχέση έχουν οι βουλευτές και πολιτευτές με τα μαφιόζικα κυκλώματα; Γιατί δεν αντιδρούν μετά από τέτοιους υπαινιγμούς; Γιατί τόσα χρόνια άφηναν να εννοηθεί ότι η θόμ-βα κατά Μιχαλολιάκου ήταν «τρομοκρα-τική» ενέργεια, ενώ η πιάτσα βοούσε; Τί λέει επ' αυτού η αρμόδια Αστυνομία, η Αντιτρομοκρατική και το αρμόδιο υπουρ-γείο; Γιατί δεν μιλάει ο Μιχαλολιάκος, ενώ ευδέως αναμιγγύεται το όνομά του;

Να συνεχίσουμε τα ερωτήματα; Μάλλον δεν χρειάζεται. Είμαστε σύγουροι ότι... το πιάσατε το υπονοούμενο.

■ Ποιος είναι;

Ο Γ. Ιατρίδης κατέθεσε στον ειδικό εφέτη ανακριτή Ι. Σίδερη, ότι για να αποφυλακιστεί παρενέβη ο τότε υπουργός Δικαιοσύνης Μ. Σταθόπουλος, στον οποίο έφτασε ο πατέρας του μέσω του κοινού τους φίλου καθηγητή Γ. Κουμάντου. Η σύζυγος του Ιατρίδη Μ. Πρέσλαρ κατέθεσε στον ίδιο δικαστή, ότι ο σύζυγός της αποφυλακίστηκε ύστερα από επικοινωνία πολιτικού προσώπου με τον Καλούση. Το όνομα του πολιτικού προσώπου δεν το γνωρίζει, όμως το γνωρίζει ο σύζυγός της. Η ίδια γνωρίζει επίσης, ότι σ' αυτό το πρόσωπο έφτασε ο πεθερός της, που ήταν γιατρός παδολόγος, μέσω κάποιου πελάτη του. Ο τέως υπουργός Σταθόπουλος αρνείται οποιαδήποτε εμπλοκή του. Ο καθηγητής Κουμάντος δηλώνει ότι γιατρός του ήταν ο πατέρας του Ιατρίδη, όμως δεν του ζήτησε καμιά παρέμβαση.

Αυτά είναι τα δεδομένα. Τα συμπεράσματα για τα πρόσωπα μπορείτε να τα βγάλετε μόνοι σας. Εμείς περιορίζουμε την πληροφορία που αποστέλλεται σαν απάντηση στην ερώτηση.

■ Θύμησες

Περισσεύουν απ' όλες τις κατευθύνσεις οι έπαινοι για τον ειδικό εφέτη ανακριτή ή ανώνη Σίδερη, που κάνει τις ανακρίσεις για το δικαστικό-παραδικαστικό κύκλωμα. Εντο μο τον ανεβάζουν, ακέραιο τον κατεβάζουν. Εμείς, λοιπόν, δυμηδήκαμε τον κ. Σίδερη ως αναπληρωτή δικαστή του έκτακτου τρομοδικείου που στήθηκε για να δικάσει την υπόθεση 17Ν. Από την πρώτη στιγμή δεν έκρυψε τις απόψεις του. Είχε αποφασίσει πριν ακόμα ξεκινήσει η δίκη. Πώς; Με βάση τη δικογραφία που είχαν ετοιμάσει οι Διώτης-Σύρος. Δεν ψήφιζε, βέβαια, και η συμμετοχή του στη δίκη δεν ήταν μεγάλη. Απλά, φρόντιζε να δείχνει περιφρόνηση στους μάρτυρες υπεράσπισης, ειδικά εκείνους που άρδωναν πολιτικό λόγο. Και πέρασε στην ιστορία της δίκης, με μια παρέμβασή του στις 30.7.2003, στη διάρκεια της απολογίας του Χαροκόπειου.

I. ΣΙΔΕΡΗΣ: Είναι τόσα στοιχεία που σας είπα, είναι καλύτερη νομίζετε η δέση σας αυτή της αρνήσεως των πάντων: Ειδένεις σας εσάς;

ΣΙΔΕΡΗΣ: Γάρ αυτό δένει σύμφωνα με την παραδοσιακή γεωγραφία της Ελλάδας, την οποία παρατηρούμε στην πανίτινη Ευδεώς σας ερωτώ.

Ι. ΣΙΔΕΡΗΣ: Γι' αυτό λέω, είναι το καλύτερο; Δηλαδή δεν έχετε καμία συμμετοχή σε καμία πράξη, αφεντικό όσα σας λένε οι πάντες και να αναλαμβάνετε τον κίνδυνο να έχετε ευδύνες και **μερικοί άλλοι να απολαμβάνουν τις βίλες τους** κι εσείς δηλώσατε ότι δεν έχετε μία δραχμή και το πιστεύω.

ΞΗΡΟΣ: Αληθές είναι.

I. ΣΙΔΕΡΗΣ: Το πιστεύων γι' αυτό σας το λέω. Δεν αναφέρομαι σε καπηγορουμένους. Αναφέρομαι εκτός της αιθούσας.

ΞΗΡΟΣ: Δεν κατάλαβα το νό

I. ΣΙΔΕΡΗΣ: Σηκώνετε σταυρό αυτό την στιγμή.

Αντίθετα όμως οι Χριστιανοί της εποχής της Αρχαιότητας απένταναν στην θρησκεία τους με πολλή απόσταση από την παραδοσιακή παραγωγή της. Το θρησκευτικό περιεχόμενο της ιεραρχίας της Εκκλησίας ήταν στην πλειονότητα απόσταση από την ιεραρχία της παραδοσιακής παραγωγής.

Όνομα δεν είπε, βέβαια, ο κ. Σιδέρης, όμως στους δημοσιογράφους που παρακο-
υδούσαν τη δίκη και οι οποίοι αμέσως κοιτάχτηκαν μεταξύ τους, μια "φωτογραφία"
ηματίστηκε. Ενα όνομα: Σκαρπαλέζος. Αυτόν φωτογράφιζαν το καλοκαίρι τα παπα-
λάκια της "αντιρομοκρατίας" ως τον "καδηγητή με τη βίλα", που ήταν ιδρυτικό μέ-
ρος και ιντρούκτορας της 17Ν. Σε αυτή την άποψη, άραγε, προσχώρησε ο δικαστής;
Δίος έχει υποχρέωση να εξηγήσει σε ποιον αναφέρθηκε και τί ακριβώς εννοούσε».
Ο κ. Σιδέρης ουδέποτε έδωσε εξηγήσεις. Κι εμείς δυμηδήκαμε το περιστατικό, έτσι
να βάλουμε μερικές πινελιές πραγματικού χρώματος στο πορτρέτο που του φιλοτε-
ύν διάφοροι κόλακες, κολασύζοι και... έχοντες συμφέρον.

ζόμαστε στα συμπεράσματα για τις καταστάσεις. Ο Ιατρίδης βγήκε ύστερα από παρέμβαση στον Καλούση, χωρίς να δώσει τα 50 εκατομμύρια. Τουλάχιστον ένας δικηγόρος του [Κούγιας] γνώριζε από τότε για το ρόλο που έπαιζε ο Καλούσης. Αν δεν είναι ο Σταδόπουλος, ποιος είναι αυτός που παρενέβη και ανάγκασε τον Καλούση να κάνει τη δουλειά τζάμπα; Και γιατί αυτό το πολιτικό πρόσωπο δεν έκανε τίποτα για να αποκαλυφθεί ο ρόλος του Καλούση;

■ Τώρα το θυμήθηκε:

Ξέρετε τί είναι πιο εξοργιστικό στην περίπτωση του πρώην υπουργού Μ. Σταδόπουλου; Που για να υπερασπιστεί τον εαυτό του δυμάται διάφορες αρχές του δικαίου, όπως το τεκμήριο αδωτότητας και το «ένοχος ένοχον ου ποιεί». Αρχές το τοαλαπάτημα των οποίων ο ίδιος δέσποισε, εισηγούμενος τον τρομονόμο. Είναι τέτοια η αγωνία του που σε τηλεοπτικό πάνελ έλεγε πως ότι ισχυρίζεται για τον ίδιο ο Ιατρίδης δεν μετράει, γιατί είναι κατηγορούμενος. Ξέχασε άραγε ότι ο Ιατρίδης στην υπόδεση Καλούση δεν είναι κατηγορούμενος αλλά μάρτυρας; Οχι, βέβαια. Απλά, έριξε άδεια να πιάσει γεμάτα. Τον διόρθωσε ευγενικά ο Κούγιας και αναγκάστηκε να τα μαζέψει. Ομως, ο Σταδόπουλος είναι ο τελευταίος που δικαιούται να μιλάει για τον συγκεκριμένο κανόνα του δικαίου, γιατί με τον τρομονόμο εισήγαγε τη ρουφιανά και τη συνεργασία για ενοχοποίηση συγκατηγορούμενων ως βασική αρχή του νέου, «αντιτρομοκρατικού», δικαίου. Με καταδέσεις συγκατηγορούμενων, που μετατράπηκαν σε μάρτυρες, διεκπεραιώθηκε και η δίκη για την υπόδεση 17Ν και η δίκη για την υπόδεση ΕΛΑ (στη δεύτερη, μάλιστα, η περιβόλητη Κυριακίδου δεν έγινε ποτέ κατηγορούμενη, για να μπορεί ανενόχλητη να καταδέτει ως μάρτυρας).

■ Παραπλάνηση!

Προφυλακτικά με γεύση φράουλας, που συνοδεύονταν από το διαφημιστικό σλόγκαν «Οι κόκκινοι το κάνουν καλύτερα!» μοιράζαν στο περίπτερό τους οι εκπρόσωποι του «Άριστερού Κόμματος» της Γερμανίας, που έπαιρναν μέρος στο συνέδριο του «Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς» στο Πάντειο. Μοντέρνα πράγματα, δα πείτε, όμως οι «ροζ» της Γερμανίας πρέπει να κατηγορηθούν για παραπλανητική διαφήμιση. Αν δεν υπήρχε η... γεύση φράουλας, με λίγη προσπάθεια θα μπορούσαμε να δείξουμε κατανόηση για το σύνδημα. Από τη στιγμή, όμως, που υπήρχε η... γεύση, το μόνο ταιριαστό σύνδημα θα ήταν κάτι σαν το «Οι κόκκινες το προτιμούν με γεύση φράουλας». Θα μας πείτε, ίσως, ότι διάχειν πρόβλημα με τις φεμινίστριες. Τί να κάνουμε, όμως, ας μην τα έβγαζαν με... γεύση.

■ Τι έφαγαν:

Ερώτηση... κακεντρεχούς κοντρίτη: Αραγε, στην πρόσφατη συνδιάσκεψη του Περισσού για τη νεολαία, οι σύνεδροι έφαγαν σε όλα τα γεύματα κοτόπουλο και γαλοπούλα, για να δείξουν έμπρακτα την εμπιστοσύνη του κόμματος στην ελληνική πτηνοτροφία;

Αλλοι κακεντρεχής κοντρίτης κριτικάρισε την εφημερίδα για μονομέρεια. Γράψατε -είπε- για τον Κακλαμάνη και τον Ερντογάν, που έτρωγαν κοτόπουλο μπροστά στις κάμερες, για να δείξουν ότι δεν υπάρχει κίνδυνος, και ξέχασατε την ηγεσία του ΚΚΣΕ και της τότε Σοβιετικής Ενωσης, που έβγαιναν και έτρωγαν φράουλες και λαχανικά μπροστά στις κάμερες, για να δείξουν ότι δεν υπήρχε κανένας κίνδυνος από το ατύχημα στο πυρηνικό εργοστάσιο του Τσερνόμπιλ. Θυμηδείτε -μας προέτρεψε- τα σχετικά καθησυχαστικά ρεπορτάζ του «Ριζοσπάστη» και τις προτροπές προς όλους τους Ελληνες να τρώνε άφοβα τα πάντα.

Κάνουμε την αυτοκριτική μας, σύντροφε.

■ Αποπροσανατολισμός

Θα τρελαδούμε εντελώς. Ο Αλογοσκούφης διαρρέει τις βασικές αρχές του νομοσχέδιου για τις ΔΕΚΟ, που επιφέρει σαρωτικές αλλαγές και στις εργασιακές σχέσεις των εργαζόμενων σ' αυτές και στον τρόπο λειτουργίας των ΔΕΚΟ (κατάργηση κάθε κοινωνικού κριτήριου) και στα ΜΜΕ κυριαρχεί το παραπολιτικό κουτσομπολί για τον καυγά Λιάπη-Αλογοσκούφη και την κατευναστική παρέμβαση του μεγάρου Μαξίμου. Δε λέμε, να ασχοληθούν και με την παραπολιτική πτυχή της υπόδεσης, όχι, όμως, αυτή να γίνει η κύρια και να καλύψει την πολιτική πλευρά. Ομως, γιατί να απορούμε. Οι αστικές φυλλάδες (κάθε χρώματος) δεν ήταν που καλούσαν τον Καραμανλή να επιχειρήσει «φυγή προς τα μπρος» μέσω ενός «δεύτερου κύματος μεταρρυθμίσεων»;

Tις προηγούμενες μέρες, με αφορμή την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου, ξεδιπλώθηκε μια παρέμβαση και άνοιξε σ' ένα βαθμό μια συζήτηση για την κατάργηση των παρελάσεων, της σημαίας κλπ. Η παρέμβαση αυτή είχε σαν στόχο τον εθνικισμό της ελληνικής κυριαρχης τάξης, που αυτές τις μέρες παίρνει μεγαλύτερες διαστάσεις. Θα μπορούσε να πει κανένας, κρίνοντας μόνο από τις προθέσεις, ότι πρόκειται για μια αξιόλογη προσπάθεια, για αξιόλογες προσπάθειες. Γιατί, πράγματι, το μέτωπο ενάντια στον εθνικισμό της κυριαρχης τάξης, ενάντια στον ελληνικό εθνικισμό, μέσα στο «έδαφος» του, είναι απαραίτητο για τη χειραφέτηση των καταπιεζόμενων, για την ταξική συνένωσή τους.

Βέβαια, η πάλη ενάντια στον εθνικισμό, όπως αυτός αναπαράγεται μέσα από την εκπαιδευτική διαδικασία, τα σχολικά βιβλία, τα μαθήματα κ.λπ., χρειάζεται σταθερή και ολοκληρωμένη παρέμβαση, όλο το χρόνο, και όχι μια ευκαιριακή επετειακή καμπάνια και ακόμα χειρότερα

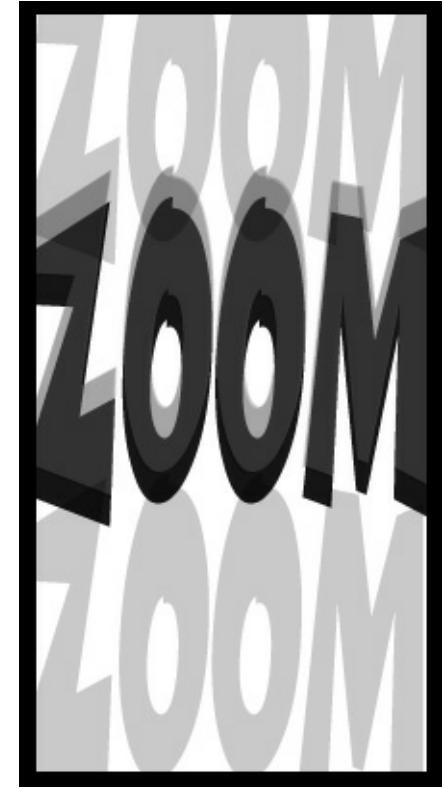
πούσε με τον Μουσολίνι και τον Χίτλερ, η αστική τάξη ήταν αυτή που απουσίαζε επιδεικτικά από την αντίσταση, η αστική τάξη ήταν αυτή που με τους Αγγλους ιμπεριαλιστές έπνιξε την αντίσταση και κέρδισε τον εμφύλιο, έκανε τη χώρα κρανίου τόπο, φτάνοντας την εγκληματική της πολιτική μέχρι τη χούντα των συνταγματαρχών. Θα τα χαρίσουμε όλα αυτά, γιατί έχουμε διαφωνίες ή κριτικές παρατηρήσεις με το κίνημα της αντίστασης; Μια τέτοια λήθη μόνο την αστική τάξη και τον εθνικισμό της ευνοεί, πέρα από το ότι παρασχαράζει, ξαναγράφει τη σκληρή πολιτική διαδρομή των καταπιεσμένων τάξεων στην Ελλάδα. Ενοείται, ότι η «αριστερή» άποψη του Περισσού, ότι το πραγματικό περιεχόμενο της επετείου μας οδηγεί να παρελαύνουμε, μόνο αγανάκτηση και πικρό γελίο προκαλεί.

Δυστυχώς, όμως, η παρέμβαση των ημερών, παίρνοντας υπόψη και το δυσμενές πολιτικό κλίμα, επιλέγει ένα αικόμα πιο ουδέτερο τρόπο, «εύκολο» τρόπο, χτυπήματος του εθνικισμού. Το γε-

σημαίες, αυτές που κρατάμε στις διαδηλώσεις μας, που τις κυματίζουμε περήφανα απέναντι από τις δυνάμεις καταστολής και ονειρευόμαστε, πταλεύουμε, συγκρουόμαστε να δώσουμε κάτω από αυτές τις σημαίες της απελευθέρωσης, μαζί με τις καταπιεσμένες μάζες, τον αγώνα με κάθε μέσο ως την τελική νίκη. Το δικό μας κόκκινο πανί με το σφυροδρέπανο, η μαυροκόκκινη σημαία, η μαύρη σημαία με το «Α» δεν κάνουν μόνο για σάβανα. Ούτε συζήτηση δεν δεχχόμαστε γι' αυτό.

Ο μεγάλος αριστερός τραβαδούρος της ελληνικής αστικής τάξης, της εθνικής συμφιλίωσης, ο Θεοδωράκης μέσα σ' όλα τ' άλλα τραγούδησε και αυτό το παράπονό του. Ποτέ δεν θα μπορέσω να σηκώσω όλες τις σημαίες, είπε. Σ' αντίθεση με κένο το ιταλικό -αν δεν κάνω λάθος-

Κάτω οι σημαίες ή όχι κάτω από ξένες σημαίες;

μια δήλωση ή μια ανακοίνωση, όπως εκάναν δυνάμεις του ΣΥΝ. Αυτή δεν είναι μια επουσιώδης παράμετρος. Γιατί η εθνικιστική ιδεολογία παραμένει ισχυρή, αναπαράγεται με εκατοντάδες τρόπους και αφορμές. Δηλητηριάζει εκατομμύρια καταπιεσμένους. Διαμορφώνει πλαίσιο υποταργής στις συνειδήσεις των νέων παιδιών. Η οποιαδήποτε, λοιπόν, καμπάνια, ακόμη και αυτή που έχει το πιο ταξικό περιεχόμενο, για να είναι προπογανδιστικά αποτελεσματική, χρειάζεται να είναι σταθερή-μονίμη, ολίως, σε είναι επετειακή, φέρνει ελάχιστα αποτελέσματα. Με την πάροδο δε των εκδηλώσεων κινδυνεύει να γίνει παραδοσιακή, παρωχημένη και εντελώς αναπτοτελεσματική.

Αυτή είναι η μια πλευρά. Η άλλη, εξίσου σοβαρή, έχει να κάνει με το περιεχόμενο της παρέμβασης. Με τις αποκαλύψεις που κάνει για να χτυπηθεί ο εθνικισμός, με τα μηνύματα που περνάει για να ζυμωθεί η ταξική ενότητα των καταπιεσμένων. Οταν επιλέγεται μια κορυφαία στιγμή ξεδιπλώματος της εθνικιστικής προπογάνδας, όπως η 28η Οκτωβρίου, είναι απαραίτητο, απολύτως απαραίτητο, να αποφασίσεται η ψευτική προπογάνδα της αστικής τάξης σε σχέση με αυτή καθαυτή την επέτειο και το ιστορικό φορτίο που φέρει. Εδώ έχουμε γεγονότα τεράστιας πολιτικής σημασίας, που η αστική τάξη έχει κάνει μεγάλη προσπάθεια, πρώτα με τον άκρατο εθνικοφασισμό και μετά με την πολιτική της εθνικής συμφιλίωσης, να σβήσει από τη μηνή των εργαζόμενων, να ξαναγράψει την ιστορία εντελώς από την αρχή.

Δεν είναι ιδεολογικό φροντιστήριο -κάθε άλλο- να υπενθυμίσουμε με όση δύναμη έχουμε, ότι τα κοινωνικά κινήματα, τα κινήματα απελευθέρωσης της εργασίας από το ζυγό του κεφαλαίου έχουν τα δικά τους σύμβολα, τις δικ

■ Ξεφτιλισμένοι

Η ΓΣΕΕ έβγαλε ανακοίνωση για να καταγγείλει ότι ο προϋπολογισμός του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ είναι ελειμματικός και δημιουργεί «μείζονα ζητήματα οικονομικής, κοινωνικής αλλά και ηθικής τάξης. Στην ίδια ανακοίνωση διαμαρτύρεται για τη «δεινή οικονομική θέση στην οποία έχει περιελθει ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός Οργανισμός της χώρας».

Δεν μπορούμε να πούμε «καλώς τους κι ας άργησαν». Μόνο «φτου σοσιαλισμένοι» μπορούμε να πούμε. Και εξηγούμαστε γιατί.

Πού ήταν η ΓΣΕΕ το 2003 και το 2004, όταν επίσης ψηφίζονταν ελειμματικοί προϋπολογισμοί του ΙΚΑ; Οχι μόνο δεν διαμαρτύροταν και δεν κατήγγειλε, αλλά στην ίδια στιγμή την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτή η ίδια ΓΣΕΕ είναι που εξάζει την υπογραφή της στο νόμο των Ρέπττα-Χριστοδουλάκη (νόμος 3029/2002), που οδήγησε το ΙΚΑ στα νέα χάλια. Διαβεβαιώνεις τότε τους εργαζόμενους και συνταξιούχους, αυτή η ίδια ΓΣΕΕ που σήμερα διαμαρτύρεται και καταγγέλλει, ότι το πρόβλημα βιωσιμότητας του ΙΚΑ λύθηκε για τα επόμενα τριάντα χρόνια! Διαβεβαιώνεις ότι με την κρατική χρηματοδότηση του 1% του ΑΕΠ, η οποία συνοδεύτηκε από το σβήσιμο των τεράστιων ποσών που κλάπηκαν από το ασφαλιστικό σύστημα στη διάρκεια μισού αιώνα, όχι μόνο δεν θα υπάρξουν ελειμμάτα, αλλά αντίθετα το ΙΚΑ θα αρχίσει αμέσως να δημιουργεί πλεονάσματα, με τα οποία θα χρηματοδοτήσει τις μελλοντικές του υποχρεώσεις.

Φωνάζαμε εμείς τότε ότι όλα αυτά είναι ψέματα. Φτιάχναμε πίνακες, κάναμε υπολογισμούς, αποκαλύπταμε την αλήθεια, ξημερώνυμασταν έξω από τα εργοστάσια να μοιράζουμε ενημερωτικές προκηρύξεις. Η φωνή μας, όμως, ήταν αδύνατη. Ο Πολυζωγόπουλος ήταν κάθε μέρα πρώτη μούρη στα τηλεπαράθυρα, στις εφημερίδες, στα ραδιοφωνικά μικρόφωνα, να διαδίδει τις πασοκικές ψευτίες.

Ο νόμος Ρέπττα-Χριστοδουλάκη δείχνει τώρα τα καταστροφικά του αποτελέσματα. Φυσικά, συνυπεύθυνη είναι και η σημερινή κυβέρνηση, που τον υιοθέτησε και τον εφαρμόζει. Για να υλοποιηθεί το κοινό σχέδιο όλων τους: να απαξιωθεί και όλο το ΙΚΑ, να οδηγηθεί σε ένα νέο φαύλο κύκλο ελλειμάτων και να έρθει μετά σαν ώριμο φρούτο μια νέα ριζική αντιασφαλιστική ανατροπή. Γ' αυτό λέγαμε εμείς τότε, ότι ο νόμος Ρέπττα-Χριστοδουλάκη είναι ένας μεταβατικός νόμος, ένας νόμος-γέφυρα, που επιταχύνει τη συσσώρευση των ελλειμάτων και οδηγεί μια ώρα γρηγορότερα στη νέα αντιασφαλιστική ανατροπή.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία είναι συνυπεύθυνη γ' αυτό το έγκλημα. Δεν έχει καν το τεκμήριο της βλακείας. Συνέπραξε εν πλήρει συνειδήσει. Γ' αυτό και δεν επιτρέπεται να δίνει κανένας καφιά βάση, καφιά εμπιστοσύνη στις σημερινές της καταγγελίες, που γίνονται καθαρά και μόνο για αντιπολιτευτικούς λόγους. Την κρίσιμη ώρα, θα καρφώσουν και πάλι το μοχαΐρι στην πλάτη της ογωνιζόμενης εργατικής τάξης, γιατί ο ρόλος τους είναι πάντα πεμπτοφλαγγίτικος.

Μεθοδευμένη χρεοκοπία

Όταν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ψήφιζε τον τελευταίο ασφαλιστικό νόμο (3029/2002), Ρέπττας, Χριστοδουλάκης, Πολυζωγόπουλος και σία ισχυρίζονταν ότι πλέον το ΙΚΑ θα πάψει να συσσωρεύει ελλειμμάτα, αλλά θα δημιουργεί αποθεματικά, λόγω του νέου συστήματος χρηματοδότησης που καθιερώνοταν. Δηλαδή, με την καταβολή από τον κρατικό προϋπολογισμό ετήσιας επιχορήγησης ίσης με το 1% του ΑΕΠ (μέχρι το 2008 ο νόμος προβλέπει επιχορήγηση που κατά μέσο όρο θα είναι ίση με το 1% του ΑΕΠ). Ισχυρίζονταν, ακόμη, ότι μέσω του νέου συστήματος χρηματοδότησης το ΙΚΑ θα αντέξει χωρίς προβλήματα και κραδασμούς μέχρι το 2032.

Οπως θυμούνται οι αναγνώστες της «Κ», από την πρώτη στιγμή είχαμε αποδείξει, ότι οι κύριοι αυτοί λένε ψέματα. Οτι με το νέο σύστημα χρηματοδότησης θα δίνονται μικρότερα ποσά από τον κρατικό προϋπολογισμό και ότι το ΙΚΑ όχι μόνο δεν θα δημιουργεί αποθεματικά, αλλά πολύ σύντομα θα αρχίσει να δημιουργεί νέα ελλειμμάτα. Τώρα, είμαστε σε θέση να αποδείξουμε αυτά που καταγγέλλαμε και με επίσημα στοιχεία, που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

Ο Πίνακας 1 καταρτίστηκε με βάση στοιχεία από τους προϋπολογισμούς του ΙΚΑ. Οπως διαπιστώνουμε, από το 2003, πρώτη χρονιά εφαρμογής του νέου συστήματος χρηματοδότησης το ΙΚΑ, καταβάλλει τοκοχρεούλσια, που το 2006 θα ανέλθουν σε 173 εκατ. ευρώ. Πού πήγαν, λοιπόν, οι ισχυρίσμοι του Χρι-

γιος να έχουμε πλήρη εικόνα του μεγέθους της. Με το ΝΔ 465/1970, δηλαδή με διάταγμα της επτάχρονης φασιστικής δικτατορίας, το κράτος ήταν υποχρεωμένο να καταβάλλει στο ΙΚΑ τα ανοίγματα που δημιουργούνταν από την άσκηση απ' αυτό κοινωνικής πολιτικής. Και απ' αυτή τη ρύθμιση δημιουργήθηκε για πάνω από τριάντα χρονιαίων μεγάλο άνοιγμα στον προϋπολογισμό του ΙΚΑ. Ο Χριστοδουλάκης, ως υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, με τη ρύθμιση που έκανε το 2002, μέσω κρατικών ομολόγων, ρύθμισε μόνο ένα μέρος των υποχρεώσεων του κράτους που δημιουργήθηκαν με το ΝΔ 465/1970. Για τη μεγάλη ληστεία σε βάρος του ΙΚΑ με βάση το νόμο του Μαρκεζήνη δεν έδωσε δεκάρα.

Είναι μάλλον περιττό να αναφερθούμε στη μεγάλη εισφοροκλοπή σε βάρος του ΙΚΑ από τους καπιταλιστές, είτε μέσω της μαύρης εργασίας είτε μέσω της εισφοροδιαφυγής. Ειδικά για την εισφοροδιαφυγή πρέπει να σημειώσουμε ότι πατρονάρεται από το αστικό κράτος μέσω των συνεχών ευνοϊκών ρυθμίσεων διάφορων τύπων (πότε στο ίδιον της ανάπτυξης και πότε για να εισπραχτούν δήθεν κάποια ποσά μέσω ευνοϊκών ρυθμίσεων για τους οφειλέτες). Σύμφωνα με στοιχεία του ίδιου του ΙΚΑ, η εισφοροκλοπή ξεπερνάει το 20% των επήσιων εσόδων του.

Με τους αντιασφαλιστικούς νόμους 1902/1990 και 2084/1992 η κυβέρνηση της ΝΔ καθιέρωσε την περιβόλητη τριμερή χρηματοδότηση (2/6 οι εργαζόμενοι, 4/6 οι καπιταλιστές και 3/6 από το

το κρατικό προϋπολογισμό) για τους εργαζόμενους που θα έκινουν να εργάζονται από την 1η Γενάρη του 1993. Η τριμερής χρηματοδότηση προβλέπτονταν τόσο για την κύρια σύνταξη όσο και για τον κλάδο υγείας. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο δεν επεξέτειναν τη ρύθμιση αυτή σε όλους τους εργαζόμενους, αλλά και δεν την εφάρμοσαν πλήρως καταβάλλοντας όλο το ποσό από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Κατ' εντολή των κυβερνήσεων, όλες οι Διοικήσεις του ΙΚΑ από τις αρχές της δεκαετίας του '80 χρησιμοποιούσαν τα αποθεματικά του ΙΚΑ-TEAM και μεγάλο μέρος των εισφορών που εισπράττει το ΙΚΑ για λογαριασμό του ΟΑΕΔ, του ΟΕΚ και του ΟΕΕ, προκειμένου να μπαλώνουν κάποιες από τις τρύπες του προϋπολογισμού του Ιδρύματος.

■ Η περιβόητη τριμερής χρηματοδότηση

Από την πρώτη στιγμή και πριν ακόμη ψηφιστούν οι αντιασφαλιστικούς νόμου, είχαμε εκφράσει τη θέση ότι είναι λάθος να διεκδικεί το εργατικό κίνημα την τριμερή χρηματοδότηση του ασφαλιστικού συστήματος για σοβαρούς λόγους αρχών.

Η εργατική τάξη παράγει όλο το πλούτο της καπιταλιστικής κοινωνίας που τον καρπώνεται η αστική τάξη κλεβούντας τη σχετική και απόλυτη υπεροχή. Δεχόμενη η εργατική τάξη να καταβάλλει εισφορές για σύνταξη, υγεία κ.λπ. αποδέχεται την αστική αντιλη-

ψη ότι δεν υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο και ότι ο εργάτης, λαμβάνοντας την αξία της εργατικής του δύναμης, πληρώνεται για όλη την προσφερόμενη από αυτόν εργασία. Επιπλέον, η εργατική τάξη πληρώνει τη συντριπτική πλειοψηφία των φόρων, καταβάλλοντας έτοινα αικόμη κομμάτι από την αξία της εργατικής της δύναμης, μέσω της αναδιονομής του εθνικού εισοδήματος.

Για την ιστορία και για να μαθαίνουν οι νέοι εργάτες, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές -μελή όλων χωρίς εξαίρεση των κοινοβουλευτικών κομμάτων- ήταν υπέρμαχοι της τριμερούς χρηματοδότησης. Το 2002 και πριν ψηφιστεί ο αντιασφαλιστικός νόμος του ΕΠ.

2. Κρατική χρηματοδότηση που έπρεπε να καταβληθεί, αν εφαρμοζόταν η τριμερής χρηματοδότηση (σε εκατ. ευρώ)

ΕΤΟΣ	2003	2004	2005	2006
Σύνταξη	2.229	2.453	2.665	2.866
Υγεία	803	851	895	958
Σύνολο	3.032	3.304	3.560	3.824
-1/8	-379	-413	-445	-478
ΣΥΝΟΛΟ	2.653	2.891	3.115	3.345

3. Κρατι

του ΙΚΑ προετοιμάζει τη νέα αντιασφαλιστική ανατροπή

ποσά που έπρεπε να καταβληθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό για τον κλάδο υγείας το 2004, το 2005 και το 2006. Τα ποσά αυτά, που δεν είναι ευκαταφρόνητα, είναι σχετικά μικρά, γιατί, όπως προαναφέραμε, η ρύθμιση του άρθρου 35 του 2084/1992 απέδει από την τριμερή χρηματοδότηση όλους τους εργαζόμενους που είχαν προσληφθεί μέχρι της 31 Δεκέμβρη του 1992.

Η ιστορία με το παράνομο κάψιμο της κρατικής συμμετοχής για τον κλάδο υγείας έχει μια ιστορία. Τον Οκτώβρη του 2002 ο Χριστοδουλάκης είχε καταθέσει μια τροπολογία, στην οποία, με το επιχείρημα ότι εκ παραδρομής δεν είχε προβλεφθεί στο νόμο 3029/2002 η κατάργηση του άρθρου 35 του νόμου 2084, που προβλέπει την κρατική συμμετοχή για τον κλάδο υγείας, πρόβλεπε την κατάργηση αυτής της συμμετοχής, θεωρώντας ότι περιλαμβάνεται στο 1% του ΑΕΠ της κρατικής επιχορήγησης. Μετά από δημοσιεύματα μας στην «Κ», ο γραφειοκάτες συνδικαλιστές αναγκάστηκαν να παρέμβουν στον Χριστοδουλάκη και τον υποχρέωσαν να αποσύρει την επαίσχυντη τροπολογία. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να μην τολμήσει ο Χριστοδουλάκης να κόψει την κρατική συμμετοχή για τον κλάδο υγείας για το 2003. Την έκοψε, όμως, το 2004, στα μουλωχτά, τασφιουκαλίδικα και παράνομα, χωρίς να φημίσει την τροπολογία. Και συνέχισε στον ίδιο δρόμο η κυβέρνηση της ΝΔ, αποδεικνύοντας ότι στα αντεργατικά ζητήματα δεν υπάρχει κενό ή ασυνέχεια πολιτικής.

Είναι φανερό ότι η ρύθμιση που προβλέπεται από τον αντιασφαλιστικό νόμο 3029/2002 είναι πολύ χειρότερη από την τριμερή χρηματοδότηση. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να κάνουμε πίσω από τη θέση μας για την τριμερή χρηματοδότηση και να την υιοθετήσουμε ως το μικρότερο κακό. Το εργατικό κίνημα πρέπει να διεκδικεί αταλάντευτα να πληρώνουν μόνο οι καπιταλιστές και το κράτος τους τις εισφορές και να επιστρέψουν πίσω όλα τα κλεμένα από το ΙΚΑ και τα άλλα ασφαλιστικά ταμεία των εργαζόμενων.

■ Υποχρεώσεις του ΙΚΑ προς τρίτους

Το ΙΚΑ εισέπρατε και εξακολουθεί να εισπράττει για τους οργανισμούς ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ τις εισφορές που καταβάλλονται υπέρ αυτών, τις οποίες πρέπει να τους αποδίδει. Οι διοικήσεις του ΙΚΑ καθυστερούνται για μεγάλα χρονικά διαστήματα να αποδώσουν στους οργανισμούς όλα τα λεφτά που εισέπραταν για λογαριασμό τους και εξακολουθούν να χρωστάνε σ' αυτούς εκατοντάδες δισ. δρχ. Την κύρια ευθύνη γίνεται την πρακτική την έφερναν οι κυβερνήσεις με την πολιτική που ασκούσαν έναντι του ΙΚΑ, αναγκάζοντάς το να εκμεταλλεύτει τους πόρους των φορέων άτοκα, προκειμένου να καλύψει τις τρύπες του και την στενότητα ρευστότητας που είχε.

Ποτέ μέχρι σήμερα οι διοικήσεις του ΙΚΑ δεν έδωσαν στη δημοσιότητα το

πραγματικό ύψος των οφειλών του ιδρύματος προς τους οργανισμούς αυτούς. Με πρόχειρες εκτιμήσεις, που είχαν δει το φως της δημοσιότητας τις παραμονές της κατάθεσης του 3029/2002, οι υποχρεώσεις του ΙΚΑ μέχρι το 1998 ανέρχονταν σε 650 δισ. δρχ. Ο Χριστοδουλάκης αναγνώριζε ως υποχρέωση καταβολής τα 515 δισ. δρχ. και είχε δεσμευτεί ότι σύντομα θα ρύθμιζε με νόμο την υποχρέωση αυτή του κράτους προς το ΙΚΑ. Τελικά, έκανε τη ρύθμιση αυτή λίγο πριν τις εκλογές του 2004 με το νόμο 3227/9/2004. Με την παρ. 5 του άρθρου 27 προβλέπεται ότι πρέπει να δοθούν στο ΙΚΑ, σε επτά ετήσιες δόσεις, 1.467.687.270 ευρώ για να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2000 στους οργανισμούς αυτούς.

Το πρώτο που πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι το ΙΚΑ δεν έδωσε το πραγματικό ύψος των οφειλών του προς τους οργανισμούς αυτούς. Δεύτερο, με την ρύθμιση αυτή εξαφανίζονται οι υποχρεώσεις του ΙΚΑ που δημιουργήθηκαν το 1999 και το 2000. Το ποσό που αναφέροταν είχε υπολογιστεί για την περίοδο μέχρι το 1998, ενώ η ρύθμιση πήρε γομολάστιχα και έσβησε τις οφειλές μέχρι και το 2000! Τρίτο, τα χρήματα επιστρέφονται άτοκα. Τέταρτο και ιδιαίτερα σημαντικό. Οι δόσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό δεν άρχισαν να καταβάλλονται στο ΙΚΑ, δεν εκδόθηκε ακόμα η ΚΥΑ που προβλέπεται από το νόμο 3227/2004 και δεν προβλέπεται η κατάθεση της πρώτης δόσης στο προσχέδιο κρατικού προϋπολογισμού. Εγινε, δηλαδή, μια ρύθμιση στα χαρτιά που ακόμη δεν έχει υλοποιηθεί και δεν προβλέπεται να υλοποιηθεί ούτε το 2006!

■ Το ΙΚΑ άρπαξε όλα τα αποθεματικά του ΕΤΕΑΜ

Το ΕΤΕΑΜ (Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφαλίσης Μισθωτών), πρώην ΙΚΑ-TEAM, λειτουργεί από το 1980. Αρχικά το ταμείο αυτό είχε σχετικά λίγους ασφαλισμένους και βαθιμαία μπήκαν οι οικοδόμοι και οι μεταλλεργάτες με τη διάλυση των επικουρικών τους ταμείων. Τα επικουρικά των οικοδόμων και των μεταλλεργοτάνων έδιναν συντάξεις μεγαλύτερες απ' αυτές που δίνονταν από το ΕΤΕΑΜ με τις ίδιες προϋποθέσεις, συντάξιμες αποδοχές, χρόνια ασφαλίσης. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δικαιοιόγησαν την απόφαση διάλυσης τους με το πρόσχημα ότι τα ταμεία αυτά είναι προβληματικά και μη βιώσιμα επειδή δεν είχαν μεγάλα αποθεματικά και μετά από ένα διάστημα δεν θα μπορούσαν να πληρώσουν τις συντάξεις.

Την πρώτη δεκαετία λειτουργίας του ΕΤΕΑΜ είχε ελάχιστους συντάξιμους και έτσι είχε ελάχιστα έξοδα και πολλά έσοδα. Την επόμενη περίοδο αυξήθηκαν μεν οι συντάξιμοι από την ένταξη των οικοδόμων και των μεταλλεργοτάνων, αλλά αυξήθηκαν και οι ασφαλισμένοι. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να είναι πολλά τα έσοδα και έτσι να αυ-

ξάνονται τα αποθεματικά του ΕΤΕΑΜ. Όλες οι διοικήσεις του ΙΚΑ εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός ότι το ΕΤΕΑΜ μέχρι τον Ιούνη του 2003 ήταν κλάδος του ΙΚΑ και όχι χωριστό ταμείο και αφαίμαξαν όλα τα αποθεματικά του, για να καλύψουν τρύπες που δημιουργούνταν στο ΙΚΑ από την ασκούμενη αντιασφαλιστική πολιτική δώλων των κυβερνήσεων.

Στις 7 Γενάρη του 1998 το ΔΣ του ΙΚΑ ανέθεσε στο «Τμήμα Κυβερνητικού Αναλογιστή του Ηνωμένου Βασιλείου» να διεξάγει αναλογιστική μελέτη του ΙΚΑ-TEAM, με ημερομηνία αναφοράς την 31 Δεκέμβρη του 1997. Θα παραθέσουμε μερικά αποκαλυπτικά αποτέλεσματα από την έκθεση αυτή:

3.4 Εκτός από ένα μικρό ποσό που έχει επενδυθεί σε ακίνητα, το πλεόνασμα κάθε χρόνου παρεχωρείτο υπό τύπο που δανείστηκε με 0% επιτόκιο...

3.7 Για παραδειγμα, σύμφωνα με τους Λογαριασμούς Διοχείρισης του ΙΚΑ το αποθεματικό του Ταμείου το Δεκέμβρη του 1996 ανήρχετο στα 427 δισ. δρχ. Εάν καταβαλλόταν τόκος κάθε χρόνο ίσος με το μέσο επιτόκιο της Τραπέζης της Ελλάδας για Εντοκα Γραμμάτια Ελληνικού Δημοσίου το πλεόνασμα του Ταμείου αυτού θα ήταν το ίδιο χρόνο 1254 δισ. δρχ...

4.24 ...Στο παρελθόν, όπως περιγράφεται στο Μέρος 3, τα καθαρά έσοδα του TEAM έχουν δοθεί στο ΙΚΑ υπό τύπο δανείστηκε με πληροφορία για αποιανδήποτε αλλαγή στη πολιτική αυτή του TEAM έχουμε προβεί σε μια εξέταση των αποτελεσμάτων πάνω στη βάση όπι αυτή η πρακτική θα συνεχίσει και όπι δεν θα υπάρχουν αποιανδήποτε έσοδα από την επένδυση των πλεονασμάτων.

Επειδή κανένας δεν μπορεί να κατηγορήσει τους συντάκτες της αναλογιστικής μελέτης ως μεροληπτούντες υπέρ των αποφέων μας, είναι επόμενο και οι αποκαλύψεις τους για τα αποθεματικά του ΕΤΕΑΜ να μην επιδέχονται καφία αμφισβήτηση. Τί μας λένε οι αναλογιστές; Ότι το ΙΚΑ έκλεψε τα αποθεματικά του TEAM, ύψους 1254 δισ. δρχ. ή 3,68 δισ. ευρώ και όπι η κλοπή αυτή θα συνεχιστεί και τα επόμενα χρόνια. Κανένας δεν γνωρίζει πόσα είναι τα κλεμένα της περιόδου 1997-2005. Σύμφωνα με το σχέδιο προϋπολογισμού του ΙΚΑ για το 2006, τα αποθεματικά του ΙΚΑ ανέρχονται σε 5,98 δισ. ευρώ στις 30 Σεπτέμβρη του 2005. Αν λοιπόν αυτή τη στιγμή το ΙΚΑ ξεπλήρωνε το ΕΤΕΑΜ, θα έμενε με μηδενικά αποθεματικά. Φυσικά, δεν θέλουμε να πούμε ότι το ΕΤΕΑΜ πρέπει να το καλύψει το ΙΚΑ, αλλά να δείξουμε το μέγεθος του προβλήματος, που εξακολουθεί να κουκουλώνεται.

Σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου 6 του 3029/2002, το ΙΚΑ-TEAM πρέπει να επιστρέψει τις οφειλές του στο ΕΤΕΑΜ μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2003, χωρίς να ορίζεται το ακριβές ύψος της οφειλής αυτής και χωρίς να προβλέπεται εξουσιοδότηση έκδοσης KYA που να

προβλέπει τις διαδικασίες που απαιτούνται για να αποδοθούν τα κλεμένα αποθεματικά του ΕΤΕΑΜ. Η μη πρόβλεψη έκδοσης εξουσιοδοτικής πράξης στον 3029/2002 ήταν εκ του πονηρού και επιβεβαιώθηκε από τις εξελίξεις.

Από τη 31 Δεκέμβρη του 2003 πέρασαν δύο χρόνια και ακόμη δεν έχει γίνει η παραμικρή ρύθμιση των χρεών του ΙΚΑ-TEAM προς το ΕΤΕΑΜ. Αυτό δεν είναι τυχαίο. Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Εργασίας μεθοδεύει τη διάλυση του ΕΤΕΑΜ ως χωριστού ταμείου και την επαναφορά του στο ΙΚΑ ως κλάδου, στο ΙΚΑ-TEAM για να μην αναγκιστεί να

■ Ενωση Γιατρών ΕΣΥ Χανίων

Για τη γρίπη των πουλερικών και τον ιό της τρομοφοβίας

Ωραίο και ευφάνταστο το όνομα Περσέας με το οποίο βάφτισε το Υπουργείο Υγείας το σχέδιο δράσης ενάντια στη «λαϊλαπτα» που ονομάζεται γρίπη των πουλερικών, αλλά πολύ αρχαιοπρεπές για μία τόσο μοντέρνα αρρώστια. Αναζητήσαμε το συμβολομό αυτού του ήρωα στην ελληνική μυθολογία για να κατανόσουμε περισσότερο τις προθέσεις του Υπουργείου.

Ο Περσέας λοιπόν ήταν αυτός που κατόρθωσε να νικήσει την Μέδουσα, κόβοντάς της το κεφάλι, και έτσι εξόντωσε ένα τέρας που σκότωνε μόνο με τη ματιά του, μιας και όποιος την έβλεπε πέτρωνε από το φόρβο του. Ο μύθος όμως δεν τελειώνει εδώ. Το κεφάλι της Μέδουσας συνέχισε να ζει και να δολοφονεί, μόνο που κάτοχός του ήταν πια ο Περσέας ο οποίος και το χρησιμοποίησε για να εξοντώσει τους εχθρούς του. Με απλά λόγια ο φόρβος συνέχισε να σκοτώνει, μόνο που άλλαξε ο διαχειριστής.

Κι ερχόμαστε στο σήμερα. Η βιομηχανία του φόρβου εδώ και τέσσερα χρόνια (από 11-9-2001) έχει αποβεί η πιο επικερδής. Απεδείχθη ικανή να καθηλώνει, να απομονώνει, να διασπά το κοινωνικό σύνολο και βέβαια να επιφέρει και υλικά κέρδη σε μια σειρά από εταιρίες που είναι επιφορτισμένες με το να μας χαρίσουν μια ψευδαίσθηση ασφάλειας απέναντι σε διάφορους ακατονόμαστους κινδύνους που μας πολιορκούν.

Ας θυμηθούμε λίγο την προηγούμενη «λαϊλαπτα» πριν απ' αυτήν που είναι φέτος στη μόδα... Λεγόταν SARS και αν και σκότωσε περίπου όσους αναφέρει το δελτίο ειδήσεων μετά από μια συνηθισμένη μέρα στο Ιράκ, παρ' όλα αυτά στάθηκε ικανή να μονοταλάχει τα πρωτοσέλιδα για καιρό και μετά να εξαφανιστεί ως διά μαργείας, λίγο πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων, όπου είχε πλέον στηθεί άλλη μπτίζα και ο φόρβος δεν συνέφερε.

Πού καταλήγουμε; Είναι άλλο πρόγραμμα μια επιστημονική εικασία για την πιθανότητα για μετάλλαξη ενός ιού που μπορεί να προσβάλει μαζικά τον πληθυσμό, οπότε πρέπει να ληφθούν μέτρα δημόσιας υγείας, και άλλο αυτή η φάμπτηρικα παραπληροφόρησης που έχει στηθεί από τα ΜΜΕ και έχει σαν αποτέλεσμα την επιβολή του ατομικισμού, την έξαρση της κοινωνικής αναληψίας και την επικράτηση της αγοράς ως μέγιστη των πάντων.

Α) Το Υπουργείο Υγείας όφελε να εξασφαλίσει ότι το εθνικό πρόγραμμα ετήσιου αντιγριπικού εμβολιασμού που αφορά ευπαθείς ομάδες θα πραγματοποιηθεί και δεν θα τιναχτεί στον αέρα από τις ορδές υπερικών τηλεθεατών. Η ιατρική συνταγή θα έπρεπε να είναι απαραίτητη για την προμήθεια του εμβολίου και να μην λειτουργούν τα φαρμακεία ως super market.

Β) Την εποχή του περιορισμού των δαπανών για την Υγεία, που όλα τα νοσοκομεία έχουν ελλείψει σε μέσα, υλικά και προσωπικό, έρχεται το σχέδιο Περσέας για την αντιμετώπιση μιας πιθανής κρίσης και το μόνο που κάνει είναι η συγκρότηση επιτροπών για την μετάθεση ευθυνών. Μας θυμίζει τα σχέδια επί χάρτου που γίνονταν πριν την έναρξη των Ολυμπιακών Αγώνων για τα θύματα μιας πολυδιαφημιζόμενης τρομοκρατικής επίθεσης ή ενός βιολογικού πολέμου. Τότε θα διακόμιζαν άλλους τραυματίες στα κόκκινα, άλλους στα κίτρινα και άλλους στα πράσινα ΤΕΠ, ανάλογα με την βαρύτητα, όταν καλά καλά ούτε ένα ταπεινό άσπρο κλασικό ΤΕΠ δεν έχει ακόμα φτιαχτεί.

Γ) Η αντιμετώπιση μιας λοιμώδους νόσου έχει σαν βασική αρχή, πέραν της υποστηρικτικής αγωγής, την απομόνωση του περιστατικού για την αποφυγή της διασποράς της λοιμωξης, ιδιαίτερα στην περίπτωση ιοχυρής μεταδοτικότητας.

Το νοσοκομείο μας διέθετε τον κατ' εξοχήν κατάλληλο χώρο για λοιμώδη νοσήματα, ένα ξεχωριστό τμήμα με εξαερισμό για την αποφυγή της αερογενούς διασποράς, το οποίο στοίχισε αρκετά λεφτά για να επανδρωθεί. Η διοίκηση, ενάντια στην αντίθετη γνώμη των γιατρών, επέλεξε να μετατρέψει αυτόν τον χώρο σε ανοιχτή ψυχιατρική πτέρυγα. Κατανοητό το μπάλωμα της τελευταίας στιγμής για να προλάβουμε να δεξιόυμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση την περιβόητη αποασυλοποίηση, αλλά παραμένει μπάλωμα. Τώρα που τίθεται επιτακτικά η ανάγκη για ένα ειδικό χώρο λοιμωδών νοσημάτων πώς θα απαντήσουμε στην κρίση, με άλλη ταμπέλα;...

Τα ερωτήματα τίθενται δημοσίως. Αναμένουμε τις απαντήσεις σαν γιατροί υπεύθυνοι για την δημόσια υγεία μακριά από τις τηλεοπτικές κάμερες.

ΕΝΩΣΗ ΓΙΑΤΡΩΝ ΕΣΥ ΧΑΝΙΩΝ

20-10-2005

Σημ. «Κ»: Αλήθεια, γιατί δεν υπήρξαν άλλες παρόμοιες αντιδράσεις από τα συνδικαλιστικά όργανα των γιατρών και τους επιστημονικούς τους Συλλόγους; Αν υπήρχαν, δεν θα ήταν διαφορετικά τα πράγματα; Δεν θα ήταν στριμωγμένη η κυβέρνηση και με λιγότερες διεξόδους αποπροσανατολισμού;

Όχι στους εμβολιασμούς πτηνών των ζωολογικών κήπων

Η κομισιόν στις 16 Μάη του 2003 είχε η αποφασίσει ότι τρεις χώρες, Ολλανδία, Βέλγιο και Γερμανία, μπορούν να κάνουν εμβολιασμούς σε πτηνά ζωολογικών κήπων κατά της Γρίπης των Πτηνών, με το επιχείρημα να διατηρηθεί η βιοποικιλία αυτών των πτηνών. Προφανώς, οι κομισάριοι πίπρον αυτή την απόφαση για να αποφύγουν την καταστροφή των πτηνών που προσβλήθηκαν από τη ΓΠ, προτάσσαντας για μια φορά ακόμη το οικονομικό κόστος και βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τη δημόσια υγεία. Και τότε αυτή η απόφαση ήταν «φάλτσο», γιατί με την οδηγία 40 του 1992 οι εμβολιασμοί αποτελούν συμπληρωματικό μέσο και δεν μπορεί να αναγορεύεις τον έκτακτο εμβολιασμό σε κύριο μέσο για την καταπολέμηση του ιού και την παρεμπόδιση της εξάπλωσής του. Οι έκτακτοι εμβολιασμοί στα πτηνά των ζωολογικών κήπων έγιναν τελικά στις χώρες αυτές το 2003 και έτσι υπάρχει τώρα πλούσια εμπειρία στην αποτελεσματικότητά τους.

Είναι χρήσιμο να επινοάλθουμε μερικά αποσπάσματα του κειμένου του Ινστιτούτου Ζέφλερ, που μεταφέρει την εμπειρία που αποκτήθηκε από τους εμβολιασμούς που έγιναν το 2003 στους ζωολογικούς κήπους της Ολλανδίας:

«Γιατί δεν εφαρμόζεται ο προληπτικός εμβολιασμός κατά της ΓΠ στην ΕΕ;

...Η χρήση του εμβολίου σε ζωολογικούς κήπους στην Ολλανδία κατά την επισημάντηση του 2003 έδειξε ότι ο εμβολιασμός κατά της ΓΠ δεν δημιούργησε προστατευτικά αντισώματα σε όλα τα είδη που-

λιών. Αποτέλεσμα μια κατάσταση καθόλου καλή δύσην αφορά την επιδημιολογία, δηλαδή έχουμε ένα πληθυσμό πτηνών που αποτελείται από ζώα που προστατεύονται από τα κλινικά σημεία της νόσου (τα οποία και πάλι μπορούν να μολυνθούν) και ζώα παντελώς απροστάτευτα. Ετσι ενδυναμώνεται η παρατεταμένη υπαρξη του ιού στα πτηνά και ότι είναι σημαντικότερη μεριά στη δημόσια υγεία.

Η άποψη του Ινστιτούτου Ζέφλερ για τους εμβολιασμούς πτηνών είναι πεντακάθαρη και συνοψίζοντας την μπορούμε να πούμε ότι οι εμβολιασμοί είναι ανεποτελεσματικοί για τον έλεγχο της νόσου, ούτε ενδυναμώνουν την παρατεταμένη υπαρξη του ιού στα πτηνά και ότι είναι επικίνδυνο για τον άνθρωπο αν τα πτηνά μολυνθούν από τους υπότυπους H5N1 και H7N7. Την άποψη αυτή υιοθετούμε και εμείς και επιπλέον υπενθυμίζουμε την κατάσταση που επικρατεί στη βόρεια Ιταλία σαν συνέπεια των παρατεταμένων εμβολιασμών, μια κατάσταση που εμφανίζει ενδυνάμωση της παρατεταμένης παρουσίας του ιού της ΓΠ στα πτηνά.

Οι κομισάριοι, όμως, για λόγους καθαρά οικονομικούς, πετούν στο καλάθι των πτηνών εμβολιασμούς που εμφανίζονται στην παρατεταμένη παρουσία της ΓΠ στην Ελλάδα. Η πλήρης καταστροφή των πτηνών των ζωολογικού κήπου, αδιαφορώντας για το οικονομικό κόστος, και η δημιουργία των ζωνών προστασίας και παρακολούθησης. Με τη δημόσια υγεία δεν μπορεί να ποιέσει κανένας!

■ «Φρέσκο» γάλα

Μεθοδεύσεις προς όφελος των βιομηχανιών και σε βάρος των παραγωγών

Την αύξηση του επιτρεπόμενου χρόνου για τη διανομή στην κατανάλωση του φρέσκου-παστεριωμένου γάλακτος πρωθεύει ο υπουργός Ανάπτυξης Δ. Σιούφας, σε συνεργασία με της γαλακτοβιομηχανίες, που θέλουν να μονοπωλήσουν ακόμα περισσότερο την αγορά. Το αποτέλεσμα θα είναι οι μεν καταναλωτές να πίνουν ακόμη χειρότερης ποιότητας γάλα, η δε ντόπια παραγωγή να υποστεί νέα, μεγαλύτερα πλήγματα.

Σήμερα, το λεγόμενο φρέσκο γάλα έχει διάρκεια ισχύος 5 μέρες. Αυτό το όριο τέθηκε ύστερα από πιέσεις των μεγάλων γαλακτοβιομηχανιών, που ήθελαν να έχουν περισσότερο χρόνο στη διάθεσή τους, για να μπορούν τα προϊόντα τους να φτάνουν σε κάθε γωνιά της χώρας και να εκπομπούν έτσι τις μικρές επαρχιακές γαλακτοβιομηχανίες που ελεγχούν τις τοπικές αγορές. Ο προσδιορισμός «φρέσκο» δεν αντιστοιχεί σ'

ΚΟΝΤΡΑ

**■ ΓΣΕΕ ανοίγει
Ασφαλιστικό!**

ΘΕΛΕΙΣ να δείξεις ότι κάτι κάνεις; Κάνεις δημόσιες σχέσεις και μέσω αυτών επιδιώκεις την προβολή σου. Πιστή σ' αυτό το δόγμα η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ έστειλε επιστολές σε τρεις υπουργούς (Αλογοσκούφη, Σιούφα και Παναγιωτόπουλο), ζητώντας τους συναντήσεις για να συζητήσουν προβλήματα που αφορούν τους εργαζόμενους. Φυσικά, οι υπουργοί θα ανταποκριθούν. Η ΓΣΕΕ είναι θεσμός και άλλωστε τις επιστολές συνυπογράφει και ο επικεφαλής της ΔΑΚΕ Κ. Πουπάκης, γενικός γραμματέας της ΓΣΕΕ. Για τους εργαζόμενους, όμως, δεν πρόκειται να προκύψει κανένα όφελος. Οι υπουργοί θα κάνουν κι αυτοί το κομμάτι τους, μαζί με τους εργατοπατέρες, δείχνοντας ότι υπηρετούν σε μια κυβέρνηση που διαλέγεται και αικούνε. Κάτι που το έχει ανάγκη, ειδικά σήμερα, η κυβέρνηση, καθώς θέλει να ξεφύγει από τη σκανδαλολογία που πλήγει την εικόνα της.

Στον Αλογοσκούφη η ΓΣΕΕ θέτει το ζήτημα του προϋπολογισμού. Στον Σιούφα το ζήτημα του επιδόματος θέρμανσης. Και στον Παναγιωτόπουλο; Εδώ η επιστολή παρουσιάζει ενδιαφέροντα και πέραν των δημόσιων σχέσεων και αξίζει να σταθούμε. Καταλήγει η επιστολή της ΓΣΕΕ προς τον υπουργό:

«Αντί να αναζητάτε θεσμούς για να τους «φορτώσετε» το βαρύ φορτίο του «διαλόγου» για την κοινωνική ασφάλιση (π.χ. ΟΚΕ) σας καλούμε να ενεργήσετε άμεσα προκειμένου να συγκληθούν οι εν λόγω επιτροπές και να επιτελέσουν την αποστολή τους. Είμαστε πρόθυμοι εφ' όσον επιθυμείτε να πραγματοποιηθεί συνάντηση μας προκειμένου να προσδιορίσουμε την ατζέντα και το χρονοδιάγραμμα των συζητήσεων».

Η ΓΣΕΕ, λοιπόν, ζητά να ανοίξει το ασφαλιστικό! Χωρίς να θέτει προσπαταιώμενα για λογαριασμό της εργατικής τάξης, χωρίς να ζητά κατάργηση τουλάχιστον των αντιασφαλιστικών νόμων που ψηφίστηκαν από το 1990 μέχι το 2005. Και που ζητά να συζητηθεί το ασφαλιστικό; Στις «Εθνικές Επιτροπές Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας». Δηλαδή, σε όργανα που έχουν λόγο (και μάλιστα ισότιμο) οι καπιταλιστές, η κυβέρνηση και τα κόμματα. Σε όργανα που οι συσχετισμοί είναι δεδομένοι και το αποτελέσμα προσπορασμένο και σε βάρος των εργαζόμενων. Για μια φορά ακόμη χτυπά η πέμπτη φάλαγγα του εργατικού κινήματος.

■ Νομοσχέδιο για τις ΔΕΚΟ

Αγρια ιδιωτικοποίηση και σάρωμα εργασιακών σχέσεων

Η διαρροή από τον Αλογοσκούφη των βασικών αρχών του νομοσχέδιου για τις ΔΕΚΟ πυροδότησε έναν καυγά με τον Λιάπτη, που μέσα σε δυο μέρες διευθετήθηκε. Αυτός ο καυγάς και μόνο ήταν η ειδηση για τα αιστικά ΜΜΕ και όχι το περιεχόμενο του νομοσχέδιου, το οποίο συνιστά πραγματικά μια σημαντική μεταρρύθμιση, που αλλάζει ριζικά τη λειτουργία των ΔΕΚΟ και ολοκληρώνει το έργο της «ιδιωτικοποίησης», που έχει ξεκινήσει εδώ και χρόνια.

Όταν χρησιμοποιούμε τον όρο «ιδιωτικοποίηση» δεν αναφέρομαστε στην τυπική αλλαγή ιδιοκτησιακού καθεστώτος, αλλά στη λειτουργία αυτών των μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων, οι περισσότερες από τις οποίες φέρουν την ταμπέλα της κοινωφελούς επιχειρήσης, με καθαρά ιδιωτικοικονομικά κριτήρια. Το άνοιγμά τους στην αγορά και τον ανταγωνισμό.

Οι εργασιακές σχέσεις ανατρέπονται, σύμφωνα με το πρότυπο που συμφώνησε η

συνδικαλιστική γραφειοκρατία στον ΟΤΕ. Από δω και πέρα όποιος προσλαμβάνεται θα προσλαμβάνεται με τους όρους που ισχύουν και στον ιδιωτικό τομέα. Εποι, θα δημιουργηθούν εργαζόμενοι δυο ταχυτήτων και ο συσχετισμός βαθμιαία θα αλλάζει υπέρ της δεύτερης ταχύτητας, με τις συνταξιοδοτήσεις που θα υπάρχουν. Αυτή η εξέλιξη θα ασκήσει μεγάλη πίεση συνολικά στις εργασιακές σχέσεις, γιατί από τη στιγμή που θα κατέβει η οροφή, θα πιέζε-

ται να κατέβει και το πάτωμα.

Αυτή είναι η μια πλευρά των αλλαγών. Η άλλη είναι η λειτουργία των ΔΕΚΟ και η σχέση τους με τους εργαζόμενους ως καταναλωτές. Φυσικά, οι ΔΕΚΟ δεν ήταν κάποιες σοσιαλιστικές νησίδες που δύσλευναν για το συμφέρον του λαού. Είχαν όμως μια ιδιομορφία. Οι κυβερνήσεις ασκούσαν οριακή κοινωνική πολιτική μέσω των τιμολογίων τους. Η διαμόρφωση αυτών των τιμολογίων ήταν αποτέλεσμα όχι μόνο των λειτουργιών της αγοράς, αλλά και των κοινωνικών και πολιτικών ανταγωνισμών. Για να κρατήσουν την κοινωνική ειρήνη, καμία φορά ακόμα και για να κερδοσκοπίσουν, οι κυβερνήσεις «έπαιζαν» και με την τιμολογιακή πολιτική των ΔΕΚΟ.

Για δεκαετίες ουδείς αμφισβήτησε την κρατική ιδιοκτησία αυτών των επιχειρήσεων και το δικαίωμα των κυβερνήσεων να κάνουν ρυθμίσεις με τις οποίες ασκούσαν κοινωνική πολιτική. Ήταν, αν θέλετε, ένα εργαλείο που η αστική τάξη έδωσε στις κυβερνήσεις της, προκειμένου να εξασφαλίζουν την κοινωνική ειρήνη. Στην εποχή του νεοφιλελυθερισμού, όμως, η τάση άλλαξε. Ο καπιταλισμός αγρίεψε, για να το πάυμε άλλις. Θεωρώντας ότι έχει πετεύχει στρατηγική στην κοινωνική πολιτική της ΔΕΚΟ.

Αλλωστε, οι μεγάλες ΔΕΚΟ είναι επιχειρήσεις με τεράστιο σταθερό κεφάλαιο στη φάση της ιδιωτικού κεφαλαίου στη λειτουργία της ΕΛΑ. Το επιχείρημα που επικαλείται η Αθανασάκη είναι ακλόνητο: στις δυο δίκες που έγιναν για την ιδιαίτερη, το ένα δικαστήριο την καταδίκασε με πλειοψηφία 2-1 και το άλλο την αθώωσε με πλειοψηφία 2-1. Υπάρχει, δηλαδή, μια συναλική ισοψηφία, βάσει της οποίας θεωρείται σφόδρα πιθανό ότι στο Εφετείο τη Δευτέρα το πρωί. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε, ως άσκηση πίεσης στο δικαστήριο και ως εκδήλωση αλληλεγγύης στην πολιτική κρατούμενη.

■ Ολοι τη Δευτέρα 7/11 στο Εφετείο

Na αποφυλακιστεί η Ειρήνη Αθανασάκη

Τη Δευτέρα 7 Νοέμβρη, στις 9 το πρωί, θα εκδικαστεί στο Πενταμελές Εφετείο Αθήνας η αίτηση της Ειρήνης Αθανασάκη για αναστολή εκτέλεσης της ποινής που της έχει επιβάλει το πρώτο έκτακτο τρομοδικείο για την υπόθεση της ΕΛΑ. Το επιχείρημα που επικαλείται η Αθανασάκη είναι ακλόνητο: στις δυο δίκες που έγιναν για την ιδιαίτερη, το ένα δικαστήριο την καταδίκασε με πλειοψηφία 2-1 και το άλλο την αθώωσε με πλειοψηφία 2-1. Υπάρχει, δηλαδή, μια συναλική ισοψηφία, βάσει της οποίας θεωρείται σφόδρα πιθανό ότι στο Εφετείο τη Δευτέρα το πρωί. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε, ως άσκηση πίεσης στο δικαστήριο και ως εκδήλωση αλληλεγγύης στην πολιτική κρατούμενη.

Τυχόν απόρριψη του αιτήματος της Αθανασάκη θα συνιστά μια ακόμη πρόκληση. Θα είναι μια απόφαση υπαρχειμένη από τις πολιτικές σκοπομητές της «αντιπρομοκρατίας».

Οι Κινήσεις Αλληλεγγύης στους Πολιτικούς Κρατούμενους καλούν σε μαζική παρουσία στο Εφετείο τη Δευτέρα το πρωί. Είναι το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε, ως άσκηση πίεσης στο δικαστήριο και ως εκδήλωση αλληλεγγύης στην πολιτική κρατούμενη.

**■ 35% πτώση
στις εκλογές
οικοδόμων**

Κάτι λιγότεροι από το 11.500 οικοδόμοι (και υπεργολάβοι, βέβαια) ψήφισαν στις εκλογές του Συνδικάτου της Αθήνας. Ούτε ο ένας μήνας έφτασε ούτε η τριμερή παράταση ούτε οι δραματικές εκκλήσεις από το «Ριζοσπάστη» για την κινητοποίηση του κομματικού μηχανισμού. Η πλειτεία ήταν αυτή τη φορά εξαιρετικά μειωμένη. Γύρω στις 17.500 είχαν ψηφίσει στις προηγούμενες εκλογές. Πτώση 35%.

Μειώθηκαν μήπως οι οικοδόμοι στην Αθήνα; Οχι, απλά υπήρξαν και ενανθλακτικές δυνατότητες για την προμήθεια του δελτίου προτεραιότητας για το χειμερινό επίδομα. Ενα συνδικάτο που στηρίζεται στις πλειτειακές σχέσεις πρέπει να τα περιμένει κάτι τέτοια. Περισσότερα, όμως, στο επόμενο φύλλο, που θα έχουμε και τα πλήρη αποτελέσματα.

ΤΙ ΜΑΘΑΙΝΕΙ κανές όταν μελετάει νομοσχέδια. Παίρνει εκ των υστέρων ειδηση λαμπιγές που γίνονται με απόλυτα νόμιμο τρόπο. Στο νομοσχέδιο «Αναδιοργάνωση του συστήματος αιμοδοσίας και λοιπές διαστάξεις», στο άρθρο 30, επεκτείνεται η ρύθμιση προηγούμενου νόμου (3301/2005), που αφορούσε τα χρέα των δημόσιων νοσοκομείων προς τους προμηθευτές τους, και στις οφειλές του Ωνάσειο Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, που έχουν δημιουργηθεί μέχρι την 31.12.2004.

Πόσο πήγε το... μαλλί; Σύμφωνα με την έκθεση του Γενικού Λογιστήριου του Κρά

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Che Guevara 1: «Επιτρέψτε μου να σας πω, με κίνδυνο να φανώ γελούσις, ότι ο πραγματικός επαναστάτης οδηγείται από το σπουδαίο συναίσθημα της αγάπης. Ισως αυτό να είναι ένα από τα μεγάλα δράματα του πολιτικού καθοδηγητή. Πρέπει να συνδυάζει την ψυχρή ευφυΐα με το παδιασμένο πνεύμα. Πρέπει να διαδέται κανείς μεγάλη δόση ανδρωπισμού, έντονη αίσθηση δικαιοσύνης κι αλήθειας». Προς όσους χλευάζουν τις μη αποσπασμένες από τον ανδρωπιστικό χαρακτήρα επαναστατικές κριτικές.

* Che Guevara 2: «Οι λαϊκές δυνάμεις μπορούν να κερδίσουν έναν πόλεμο ενάντια στο στρατό. Δεν πρέπει να περιμένουμε να υπάρξουν οι συνδήκες για την επανάσταση, η εστία της εξέγερσης μπορεί να τις δημιουργήσει». Προς όλους μας.

* Οι δαιμόνιοι παραγωγοί που έκαναν γνωστή τη Σύμη μέσα από ένα σίριαλ επαναλαμβάνουν το «επιτυχημένο» εγχέρημα. Τη φορά αυτή στην Κω, όπου τούρκος καπετάνιος ερωτεύεται ελληνίδα κόρη ταβερνιάρη. Η σήλη προτείνει ως τρίτο βήμα, την Μύκονο και την περιγραφή ενός έρωτα μεταξύ ενός έλληνα κι ενός τούρκου γκέι. Επιτυχία εξασφαλισμένη.

* Τρία εξάρια (Ρίχτερ) κοντά στη γειτονιά μας; Τρία εξάρια; Δηλαδή 6 - 6 - 6; Χριστόδουλεεεε!

* Εδώ που τα λέμε, δεν είναι και εύκολο διαζύγιο αυτό! Κράτος κι εκκλησία, χέρι χέρι αιώνες τώρα στα καλά και στα κακά! Είναι σα να λέμε Δάμων και Φιντίας, τζιν και τόνικ, κόκα και κόλα, Μπόνι και Κλάιντ.

* Χαρείτε και πανηγυρίστε σύντροφοι, γιατί αλλάζουν τα βιβλία στην εκπαίδευση! Περνάμε στην διαθεματική προσέγγιση της γνώσης, στο βίωμα, στη σοφία, λέει το υπουργείο παιδιάς (σωστά μπήκε ο τόνος σ. διορθωτές). Ας πει καλύτερα κάτι η καθ' ύλην αρμόδια σ. Γιούλα, γιατί η Κοκκινοσκουφίτσα είναι και λίγο νευρική, άγαρμη κι επιρρεπής στο καντηλοκατέβασμα (να δείτε τι είπε στη γιαγιά τις προάλλες...).

* Και φυσικά, κάθε χρόνο στις επετείους δμυμούνται κάποιοι αλιείς μαργαριταριών την ελλιπή ιστορική γνώση των νέων, για να κάνουν χαβαλέ για κατανάλωση. Δηλαδή εκείνοι γνωρίζουν τα δικά τους και γελάνε με τους άλλους; Γνωρίζουν ότι κάποιοι τους δουλεύουν ψιλό γαζί; Οτι κάποιοι τους ληστεύουν, ότι κάποιοι τρώνε και πίνουν εις υγείαν των κορδιδών; Κι αν ναι, πώς αποδεικνύεται; Ας δουν τα μούτρα τους πρώτα και μετά να γελάνε με τα παιδιά, που και γ' αυτά, πάλι οι ίδιοι είναι υπεύθυνοι. Ετσι απλά κι απλοϊκά... (και σε τρίτο πρόσωπο, γιατί υπάρχουν και όρια στο πρόστυχο «εμείς»).

* Ανέβηκε η τιμή του πετρελαίου κι αυτό συνιστά λόγο (τον επικαλούνται επίσημα) για ν' ανεβάσουν την διατίμηση στο φυσικό αέριο! Ωραία λογική! Για ψάχτε, έχουν αγόρια τα καλόπαιδα ή δα ορμήσουν α' εκείνα όσων έχουν;

* «Οι κουλοχέρηδες έγιναν κυβέρνηση. Σίγουρα τώρα δα μας κόψουν το ένα χέρι!» (Ντίνος Χριστιανόπουλος).

* Τουλάχιστον η νόσος των πτηνών είναι ίσως παροδική. Εκείνη που βλέπω παγιώμενη είναι η νόσος των φτηνών...

* Ως ρέπουσα προς τον αστεϊσμό η Κοκκινοσκουφίτσα, έχει πάντα κατά νου αυτό: «Απόφευγε εκείνον που αποστρέφεται το γέλιο ενός παιδιού κι εκείνον που όταν γελάει, το στομάχι του μένει ακίνητο».

* Τί δια γίνει με τον Σάββα ρεεεεεε;

* Γιατί αναγραμματίζοντας το όνομα Χίτλερ θγαίνει Λεχρίτ; Γιατί η Νατάσα γίνεται Σατανά, γιατί η Μαριέτα οδηγεί σε Ρεματιά, γιατί ο Κόφι Ανάν γίνεται Να Φονικά και η ΕΙΝΑΠ πείνα, γιατί ο Δούκας φτιάχνει Κάδους, γιατί ο Πασόκος καθίσταται Ασκοπος και γιατί από το Αλαβάνος πάμε εις Αναβολάς; Γιατί; Τί λέει γ' αυτές τις Τροπές ο Πέτρος;

* Και στο κάτω κάτω ή παπάς παπάς ή ζευγάς ζευγάς. Γιατί και παπά και ρήγα; Δεν είναι εκ του περισσού;

* Πώς αλλάζουν οι καιροί! Από τη διεκδίκηση του δικαιώματος στη διαφορά, στο κεκτημένο πια δικαίωμα στη διαφορά κι από την εξαγγελλόμενη μεταρρύθμιση στην απορρύθμιση! Οπως από την υγειεινή διατροφή στην κατεστημένη πια υγειεινή διαστροφή, από τον Λουδοβίκο ΙΣΤ' στον Λουδοβίκο των Ανωγείων, από τον υπομονετικό όνο στην Γιόκο Ονο, από τη βρακαζώνη στην ευρωζώνη.

* Κι από την αδική στην αδική θοήθεια. Για τις συνεργασίες ετερόκλητων τραγουδιστών μλάω, αυτές που συμφιλώνουν το ετερόκλητο κυνό που σέρνουν πίσω τους κι δημιουργούν νέες πιάτσες απαδών καταναλωτών μουσικής. Ο τεμπόρα o hamoures!

* «Παραγός κάθε λεχρίτη, ξενοσκύφτης, ξενογλύφτης, προσκυνά τον όποιον τύχει, παλιοταγματασφαλίτης, της πατρίς άξιος πολίτης»

(Χρήστος Κατσιγιάννης - «Ο άξιος πολίτης»)

Κοκκινοσκουφίτσα

KONTRA

Κτηνώδης μεταχείριση των απεργών πείνας στο Γκουαντανάμο

Τις μέρες αυτές συμπληρώνονται τρεις μήνες από τότε που άρχισε (8 Αυγούστου) η τελευταία απεργία πείνας στο σύγχρονο Νταχάου, χωρίς να είναι σαφές αυτή τη στιγμή πόσοι κρατούμενοι συμμετέχουν, λόγω των απαγορεύσεων και της λογοκρισίας που επιβάλλονται στους συνηγόρους κρατουμένων που θα καταφέρουν να περάσουν την πύλη του κολαστηρίου και να συναντήσουν τους πελάτες τους.

Αυτό που είναι γνωστό είναι ότι οι απεργοί πείνας ζταν φτάσουν στα πρόθυρα του κολαστηρίου νοσοκομείου των κρατουμένων – οι φρουροί παίρνουν το σωλήνα από ένα κρατούμενο και, χωρίς καμία αποστέρωση, τον επαναποθέτουν στη μύτη ενός άλλου. Καθώς γίνεται η επαναποθέτηση, οι κρατούμενοι βλέπουν το αίμα και τα στομαχικά υγρά των άλλων κρατουμένων στους σωλήνες

◆ «Ο κρατούμενος Αμπντούλ Ραχμάν γνωστοποίησε ότι ένας γιατρός του Ναυτικού του πέρασε ένα σωλήνα από τη μύτη στο λαιμό και έπειτα συνέχισε να τον μετακινεί πάνω κάτω μέχρι που ο Αμπντούλ Ραχμάν τελικά άρχισε να ξερνά αίμα. Προσπάθησε να αντισταθεί στο βασανιστήριο του γιατρού, αλλά δεν πέντε επιθεωρήτες ως μη αρεστοί στο Πεντάγωνο και οι υπόλοιποι, αν τελικά αποφασίσουν να επισκεφτούν το Γκουαντανάμο, θα παραμείνουν μόνι μια μέρα και θα περιηγηθούν, πάντα με συνοδεία, τις εγκαταστάσεις, θα συναντηθούν με αξιωματικούς του αμερικανικού στρατού, αλλά δεν επιτρέπεται να μιλήσουν με κανένα κρατούμενο. Ανάλογη μεταχείριση είχαν και οι εκπρόσωποι της Αμερικανικής

Ιατρικής Ενωσης που επισκέφτηκαν στις 19 Οκτωβρη το Γκουαντανάμο για να εξετάσουν τη θεραπευτική αγωγή που εφαρμόζεται στους απεργούς πείνας. Ο αντιπρόδερος της Ενωσης με γραπτή δήλωσή του γνωστοποίησε ότι δεν μπόρεσαν να εκτιμήσουν την ποιότητα της θεραπείας που γίνεται στους απεργούς πείνας, γιατί δεν τους επιτράπηκε να έχουν καμία επαφή με κρατούμενους. Η αμερικανική ανθρωπιστική οργάνωση «Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα» χαρακτήρισε την κίνηση του Πενταγώνου «φράστα» και κάλεσε τους επιθεωρητές του ΟΗΕ να μην αποδεχτούν την απαγόρευση που θέτει. Και οι επιθεωρητές απάντησαν ότι δεν θα πραγματοποιήσουν την επίσκεψη, αν δεν τους επιτραπεί η ελεύθερη επικοινωνία με τους κρατούμενους.

Οι μόνοι στους οποίους επιτρέπεται η επικοινωνία με τους κρατούμενους του Γκουαντανάμο, θα παραμείνουν μόνι μια μέρα και θα περιηγηθούν, πάντα με συνοδεία, τις εγκαταστάσεις, θα συναντηθούν με αξιωματικούς του αμερικανικού στρατού, αλλά δεν επιτρέπεται να μιλήσουν με κανένα κρατούμενο. Ανάλογη μεταχείριση είχαν και οι εκπρόσωποι της Αμερικανικής

■ Απόφαση για κλείσιμο του Best FM

Λογοκριτικός μεσαίωνας

Ο ψαριανός είναι ένας ραδιοφωνικός παραγωγός που έχει χρόνια στο κουρμπέτι. Πάντα με το ίδιο στιλ. Αθυρόστομος, καυστικός, ποτέ χυδαίος. Ουδείς τόλμησε να τον πειράξει όσο δούλευε στον Flash του πανίσχυρου Κόκκαλη. Οπως ουδείς τόλμησε να πειράξει τον Λαζόπουλο, που από την τηλεοπτική εκπομπή του στον Alpha χρησιμοποιεί τον ίδιο τρόπο σάτιρας με τον Ψαριανό, με αθυροστομία, που συνοδεύεται και από χαρακτηριστικές χειρονομίες. Και βέβαια, ουδείς τόλμησε να ζητήσει την απαγόρευση των έργων του Αριστοφάνη με την αθυροστομία, τα φαλικά σύμβολα και τις καυστικές αναπαραστάσεις γενετήσιων πράξεων. Ουδείς, πλην κάποιων παπάδων σε μια επαρχιακή πόλη, που κατάφεραν πριν δυο καλοκαριαρια να ματαιώσουν μια τέτοια παράσταση.

Φαίνεται πως τώρα ο Ψαριανός κρίθηκε ευάλωτος, αφού εκπέμπει από ένα μικρό σταθμό, τον Best FM. Ηρθε, λοιπόν, το ΕΣΡ, με ομόφωνη απόφαση μάλιστα, και αποφάσισε να βάλει λουκέτο στο σταθμό. Γιατί; Γιατί πριν μερικούς μήνες, όταν βρισκόταν στο φόρτε τους τα «ροζ» σκόνδολα των παπάδων και δεσποτάδων, ο Ψαριανός τους σχολίασε με τον δικό του τρόπο. Το παπάδοριο ενοχλήθηκε (αυτό έλειπε), έβαλε ανθρώπους του να κάνουν προσφυγές και το ΕΣΡ αναδεικνύεται σε όργανο σκοταδιστικής λ

■ Απόφαση Συγκλήτου ΕΜΠ

Απαιτείται επειγόντως ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα

Το γάντι πετά στο υπουργείο Παιδείας η Σύγκλητος του ΕΜΠ. Με την τελευταία απόφασή της (31-10-05) δηλώνει ότι θα πάρει μέτρα, που θα αικυρώνουν στην πράξη όλα τα αντιεκπαιδευτικά νομοθετήματα, που ψηφίστηκαν τελευταία, τα οποία αλλιώνουν το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και αλλάζουν το χαρακτήρα των πτυχίων στην κατεύθυνση της εξατομίκευσης και της διάσπασής τους, ενώ εισάγουν ένα μοντέλο εργαζόμενου φτηνού και χωρίς δικαιώματα.

Εδικότερα, η απόφαση της Συγκλήτου του ΕΜΠ δεσμεύει τα μέλη της να πάρουν μέτρα ώστε:

-Να μην ιδρυθεί στο ΕΜΠ Μονάδα Διασφάλισης της Ποιότητας (ΜΟΔΙΠ).

-Να μην υλοποιηθεί Ινστιτούτο Δια Βίου Μάθησης (ΙΔΒΜ) στο ΕΜΠ με καμία μορφή.

-Να μην συμμετάσχουν μέλη ΔΕΠ του Ιδρύματος στον Διεπιστημονικό Οργανισμό Αναγνώρισης Τίτλων και Πληροφόρησης (ΔΟΑΤΑΠ).

-Να μην εφαρμοστεί το νέο σύστημα της εισαγωγής πιστωτικών μονάδων (ECTS), με το οποίο θα μετρώνται οι κύκλοι σπουδών στα Πανεπιστήμια.

-Να μην χορηγείται στους απόφοιτους το Παράρτημα Διπλώματος.

Σχετικά με τις παραπάνω παραμέτρους της απόφασης της Συγκλήτου του Πολυτεχνείου της Αθήνας, θέλουμε να θυμίσουμε στους αναγνώστες μας τα εξής:

Σύμφωνα με το νόμο για τη «Διασφάλιση της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση», την ευθύνη της εσωτερικής

αξιολόγησης κάθε ιδρύματος και της σύνταξης της ανάλογης έκθεσης, έχει η Μονάδα Διασφάλισης της Ποιότητας, που ιδρύεται για το λόγο αυτό σε κάθε ανώτατο ίδρυμα. Στη συνέχεια, και μέσα σε ένα μήνα απ' τη σύνταξη της έκθεσης εσωτερικής αξιολόγησης, συγκροτείται η Επιτροπή Εξωτερικής Αξιολόγησης, που θα διενεργήσει την εξωτερική αξιολόγηση του Ιδρύματος, λαμβάνοντας υπόψη και την έκθεση εσωτερικής αξιολόγησης της ΜΟΔΙΠ.

Κοντολογίς, η απόφαση της Συγκλήτου του ΕΜΠ επιχειρεί να χυτύπει τη διαδικασία της αξιολόγησης στην έναρξη της, αρνούμενη να διενεργήσει την εσωτερική αξιολόγηση, όπως προστάζει (τουλάχιστον) ο νόμος.

Γιατί, εδώ που τα λέμε, αξιολογήσεις έχει κάνει πολλές ως τώρα το ίδρυμα, με δική του πρωτοβουλία, με πρόσκληση εξωτερικών αξιολόγητών, τις οποίες μάλιστα επικαλείται κάθε φορά με υπερηφάνεια για να αποδείξει ότι δε φοβάται την αξιολόγηση.

Τα δε κριτήρια αυτών των αξιολογήσεων (όσο και οι συστάσεις που γίνονται από τους αξιολόγητές), είναι στο πλαίσιο όλων αυτών των κριτήριων της αγοράς, που υποτίθεται ότι αντιμάχεται το ΕΜΠ και που σκιαγραφούν το μοντέλο ενός Πανεπιστήμιου-Επιχειρήσης.

Οσον αφορά στα Ινστιτούτα Δια Βίου Μάθησης, αυτά θεσμοθετήθηκαν να λειτουργούν στο πλαίσιο των ιδρυμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης και έχουν τη δυνατότητα να πουλούν εκπαιδευτικές υπηρεσίες στους ενδιαφερόμενους, ενώ μπορούν να

έχουν έσοδα από εκπόνηση μελετών και εκτέλεση επιμορφωτικού και ερευνητικού έργου.

Με δυο λόγια, τα ΙΔΒΜ αναλαμβάνουν να κάνουν τη «βρόμικη δουλειά», αυτή που δε μπορεί να κάνει επίσημα και με τη βούλα ένα δημόσιο ΑΕΙ, παίρνοντας διδακτρά από τους εκπαιδευόμενους και κρατώντας ανοιχτή «κόκκινη γραμμή» με τους επιχειρηματίες. Η λειτουργία τους στην αγκαλιά των ΑΕΙ, θα δρα ως δούρειος ίππος για την άλωση του δημόσιου Πανεπιστήμιου, ενώ θα αποτελούν και πεδίο αποκόμισης πρόσθετων χρηματικών αμοιβών για το διδακτικό προσωπικό των ΑΕΙ (το δέλεαρ για την απόσπαση της συναίνεσης) και διάρκειας σπουδών (και αυτό μοιραίως δεν το σηκώνει και το πρεστίζει κανενός πανεπιστημιακού, ανεξάρτητα από το πόσο αυτός μπορεί να είναι θιασώτης των γενικότερων αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων). Ειδικά το Μετσόβειο Πολυτεχνείο έχει βαθιά αντίθεση με όλα αυτά τα ξένα «πολυτεχνείων» τριετούς φοίτησης, αλλά και με τα δικά μας ΤΕΙ, που έχουν ανάλογο γνωστικό αντικείμενο με δικά του Τμήματα (είναι γνωστές και οι νομικές προσφυγές του).

Τα δυο τελευταία σημεία της απόφασης του ΕΜΠ (η οργάνωση των σπουδών σύμφωνα με το σύστημα των πιστωτικών μονάδων και το Παράρτημα Διπλώματος), έχουν απευθείας να κάνουν με τη Μπολόνια. Σύμφωνα με τις κατευθύνσεις της, οι σπουδές πούδουν να θεωρούνται ενιαίες για ένα γνωστικό αντικείμενο, διασπώνται και εξαπλώνται με τη βοήθεια των πιστωτικών μονάδων. Ετσι

χάνεται η εσωτερική ενότητα κάθε επιστήμης, τα πτυχία γίνονται αθροισμα ετερόκλητων πιστωτικών μονάδων και τα πάντα καθορίζει η αγορά εργασίας. Το Παράρτημα Διπλώματος επειδήγει λεπτομερώς στον μεθαυριανό εργοδότη του «απασχολήσιμου» το πώς αποκτήθηκαν τούτες οι πιστωτικές μονάδες και το χαρακτήρα της στενής ειδίκευσης (εν πολλοίς και τυχαίας) που απέκτησε στη διάρκεια των σπουδών του.

Η απόφαση του ΕΜΠ να μην ενδώσει στις υποδείξεις αυτές -που είναι και νόμος πια του ελληνικού κράτους, η περίφημη «Διασφάλιση της ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση»- συνδέεται στενά και με το προηγούμενο εδάφιο για το ΔΟΑΤΑΠ.

Οταν υποτίθεται καταπολεμάς την υποβάθμιση των σπουδών στο ίδρυμά σου, δε μπορείς να αποδέχεσαι τον κατακερματισμό τους και να υποβοθήσεις με τον τρόπο αυτό την οργάνωση των σπουδών σε κύκλους (3-2-3, Διακήρυξη Μπολόνιας).

Η Σύγκλητος του Πολυτεχνείου της Αθήνας αναφέρει επίσης ότι στην ίδια κατεύθυνση με τις ήδη νομοθετημένες αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις, κινούνται και οι αλλογές

που προτείνονται για το Νόμο Πλαισίου, οι οποίες βάζουν στο στόχαστρο το άσυλο, το αυτοδιοίκητο του Πανεπιστήμιου, τη μείωση συμμετοχής των φοιτητών στα όργανα διοίκησης και την εισαγωγή διαχειριστών (μάνατζερ) στα Πανεπιστήμια.

Καλεί δε και τις συγκλήτους των άλλων ΑΕΙ και τις γενικές συνέλευσις των σχολών τους να αντιδράσουν με αντίστοιχες αποφάσεις τους.

Προφανώς η απόφαση του ΕΜΠ, όπως και οι αποφάσεις των άλλων Πανεπιστημίων -αν παρθούν- έχουν την αξία τους. Και είναι χαστούκι στο υπουργείο και την κυβέρνηση που θεωρούν ότι ξεμπέρδεψαν με τα Πανεπιστήμια και ότι πρέπει να πάνε γι' άλλα, δημιουργώντας καμένη γη.

Ομως είναι απλώς μια παράμετρος. Και μάλιστα όχι η πιο δυνατή, με βάση όλα αυτά που αναφέρομε.

Δε θα κουραστούμε να το βροντοφωνάζουμε. Απαιτείται επειγόντως μαζικό, ρωμαλέο φοιτητικό κίνημα. Και μαζί μ' αυτό ευρύτερες λαϊκές μάζες να βγουν στο δρόμο για να διεκδικήσουν το δικαίωμα των παιδιών τους στη μόρφωση.

Γιούλα Γκεσούλη

ΒΙΝΤΕΟΠΡΟΒΟΛΕΣ κάθε Παρασκευή στην «Κόντρα»

48ωρη απεργία από τη ΔΟΕ

Όπλα και παλάσκες φόρτωσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΔΟΕ, που αποφάσισε 48ωρη απεργία για τις 10 και 11 Νοέμβρη (ωραίο τετραήμερο με το Σαββατοκύριακο ν' ακολουθεί!).

Αυτοί, που τρινέν ένα χρόνο είχαν ξεχάσει τι θα πει καν απεργία, που αρνούνται να κηρύξουν ακόμα κι αυτές τις ξεθυμασμένες 24ωρες ντουφεκίες, τώρα ξεσπάθωσαν.

Τι έγινε ρε παιδία; Η πασοκοκι πλειοψηφία της ΔΟΕ αποφάσισε να κηρύξει πόλεμο στην κυβέρνηση; Και μάλιστα συνεπικουρούμενη από τη ΔΑΚΕ, που υπερψήφισε τη σχετική πρόταση;

Οχι βέβαια. Να κάνουν στοιχειώδη αντιπολίτευση προσπαθούν οι πασόκοι.

Ο κατήφορος που πήραν οι εκπαιδευτικοί, ειδικά τα τελευταία χρόνια, είναι μεγάλος. Καθηλωμένοι μισθοί, που δε φτουρούν πια ως το τέλος του μήνα, αξιολόγηση να επικρέμεται σα δαμόκλειος σπάθη πάνω απ' τα κεφάλια τους, χιλιάδες κενά, υποχρηματοδότηση και αφόρητη μιζερία να κατατρώγει τα σχολεία.

Επρεπε, λοιπόν, κάπως να αντιδράσουν. Για να περισωθούν τα προσχήματα (εδώ μπαίνει και η ΔΑΚΕ), να δικαιολογηθούν τα πόστα και η αργομοισθία τους, αλλά και να καταφέρουν πλήγματα στην κυβέρνηση, επιδεινώντας το γενικότερο σκηνικό (ΠΑΣΚ).

Ομως ως εδώ και μη παρέκει. Απ' την επαύριο της απεργίας κιόλας θα αρχίσουν να την υπονομεύουν. Ηδη το κά-

νουν, α

Οι δυο όψεις του ίδιου νομίσματος

Σκορ και θέαμα πρόσφεραν Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός στους αγώνες με λίον και Μπαρτσελόνα και απέδειξαν για μια αικόνη φορά ότι η παρουσία των ελληνικών ομάδων στην κορυφαία ευρωπαϊκή διασυλλογική διοργάνωση είναι άκρως απαραίτητη. Προσφέρουμε άφθονο γελοιού στοιχείο ποδοσφαιροφίλους της Ευρώπης και στους δύσκολους καιρούς που ζούμε το γελοιού είναι ανάγκη.

Μη περιμένετε από την στήλη να αναλύσει την τρόπο με τον οποίο έπαιξαν οι δύο ομάδες και να αναζητήσει την συντριβή τους σε λάθος αγωνιστικές τακτικές ή επιλογές ποδοσφαιριστών. Οχι γιατί οι επιλογές αυτές (η έμπνευση του Μαλεζάνι να ποιέι κόντρα στην Μπαρτσελόνα με ζώνη και όχι με βάθος στην άμυνα αποδείχτηκε σωτήρια για τους φιλάθλους του Ολυμπιακού) δεν έχουν άμεση σχέση με το αποτέλεσμα, αλλά γιατί αν σταθούμε σε αυτό θα βλέπουμε το δέντρο και θα χάσουμε το δάσος. Αυτό που πραγματικά καθορίζει την εικόνα και την αγωνιστική παρουσία των δύο εκπροσώπων της χώρας στο Champions League είναι η πολιτική με την οποία δρουν και κινούνται οι ιδιοκτήτες τους στην Ελλάδα. Αν θέλουμε να δούμε, λοιπόν, γιατί ξεφτίλιστηκαν με τέτοιο βάρβαρο τρόπο οι εκπρόσωποι μας, θα πρέπει να δούμε τη φιλοσοφία τους στο ελληνικό πρωτάθλημα.

Οι διοικούντες σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό από την εποχή που θυμάμαι το ελληνικό ποδόσφαιρο αποφασίζουν την τακτική τους σε αγαστή συνεργασία. «Επενδύει» η μια ομάδα, την ακολουθεί η άλλη, ρίχνει λίγα φράγκα στην πιάτσα ο ένας πρόσδρος, βάζει ελαφρά το χέρι στην τσέπη και ο άλλος. Μπαλώνει τα κενά της ομάδας με παίχτες δευτέρης διαλογής ο ένοις, ρετάλια και υπόλοιπα από την αγράφ ψωνίζει ο άλλος. Μεγάλους σε ηλικία ποδοσφαιριστές για να συμπληρώσουν τα ένορμα του ΙΚΑ αγοράζει η μια ομάδα, την ακολουθεί η άλλη εντάσσοντας στο δυναμικό της μελλοντικούς συνταξιούχους του ΟΓΑ και του ΤΣΑΥ. Τώρα, θα ωρτήσει κάποιος, πώς συμβιβάζονται αυτά που μας λες, με την αώνια κόντρα μεταξύ των δύο ομάδων; Ρητορικό και αβανταδόρικό το ερώτημα. Η «αιώνια» διαμάχη των ομάδων είναι για τον έλεγχο του παρασκηνίου, για το ποιος θα κάνει κουμάντο στην «παράγκα» και όχι για το ποιος θα ρίξει τα περισσότερα φράγκα για να φέρει παίχτες στην ομάδα του. Οι οπαδοί των δύο ομάδων είναι αυτοί που βρίσκονται σε κόντρα

και όχι οι ιδιοκτήτες τους.

Αλλωστε, οι πρόεδροι των δύο ομάδων συχνά πυκνά «ενώνουν» τις δυνάμεις τους, τόσο για το καλό του ελληνικού ποδοσφαίρου όσο και για να κοριδέψουν τους οπαδούς τους.

Ας δούμε την εικόνα του ελληνικού πρωταθλήματος τα τελευταία χρόνια και τον τρόπο που λειτουργούν οι πρόεδροι του Ολυμπιακού και του Παναθηναϊκού. Ο Κόκκαλης, έχοντας επικρατήσει στο οικονομικά δρώμενα της χώρας, όπως είναι απόλυτα φυσιολογικό κατάφερε να κυριαρχήσει και στο ποδοσφαιρικό γίγνεσθαι. Παράλληλα, φρόντισε να εντάξει στο δυναμικό της ομάδας του και αρκετούς παίχτες, όχι κάτιοντας την αιδιάτερη αγωνιστικά, που όμως για το επίπεδο του ελληνικού ποδοσφαίρου μπορούσαν να του εξασφαλίσουν μια ποιοτική υπεροχή. Με τον τρόπο αυτό και χωρίς να χρειαστεί να κάνει ιδιαίτερα μεγάλες «επενδύσεις», έχει κατακρέψει να είναι ο αδιαφλονίκητος απόλυτος άρχοντας του ελληνικού ποδοσφαίρου και ο Ολυμπιακός να έχει κατακτήσει τα τελευταία εννέα χρόνια οχτώ πρωταθλήματα.

Στην αντίπερα όχι ο πράσινοι, έχοντας επιλέξει το ρόλο του δεύτερου στο ελληνικό πρωτάθλημα, «επενδύσαν» στην καλύτερη ευρωπαϊκή τους πορεία σε σύγκριση με τον Ολυμπιακό. Στην αντίπερα όχι ο πράσινοι, έχοντας επιλέξει το ρόλο του ελληνικού πρωταθλήματος, θα έχει για την αιώνια δεύτερου», που επιτρέπει να μπαίνει στα τομεία ζεστό χρήμα από την Ευρώπη, και προσπαθεί να φορτώσει τα δεινά της ομάδας στον Κόκκαλη και την «παράγκα» που ελέγχει το ελληνικό ποδόσφαιρο. Την ίδια πολιτική ακολουθεί και σήμερα, χωρίς μάλιστα να υπάρχουν ενδείξεις ότι κάτιοντας από την αγράφ ψωνίζει ο άλλος. Μεγάλους σε ηλικία ποδοσφαιριστές για να συμπληρώσουν τα ένορμα του ΙΚΑ αγοράζει η μια ομάδα, την ακολουθεί η άλλη εντάσσοντας στο δυναμικό της μελλοντικούς συνταξιούχους του ΟΓΑ και του ΤΣΑΥ. Τώρα, θα ωρτήσει κάποιος, πώς συμβιβάζονται αυτά που μας λες, με την αώνια κόντρα μεταξύ των δύο ομάδων; Ρητορικό και αβανταδόρικό το ερώτημα. Η «αιώνια» διαμάχη των ομάδων είναι για τον έλεγχο του παρασκηνίου, για το ποιος θα κάνει κουμάντο στην «παράγκα» και όχι για το ποιος θα ρίξει τα περισσότερα φράγκα για να φέρει παίχτες στην ομάδα του. Οι οπαδοί των δύο ομάδων είναι αυτοί που βρίσκονται σε κόντρα

ιδιαίτερη πολιτική, δυο όψεις του ίδιου νομίσματος. Χωρίς να βάζουν το χέρι στην τσέπη, χωρίς να επενδύουν στις ομάδες τους, προσπαθούν να βγάλουν κέρδη. Το μέτρο σύγκρισης είναι η κατάταξη και η δυναμικότητα του αντίπαλου και όχι το επίπεδο της δικής τους ομάδας. Ας θυμήθουμε λόγω την επιχειρηματολογία των οπαδών των δύο ομάδων τα τελευταία χρόνια. Οι οπαδοί των δύο ομάδων είναι αυτοί που βρίσκονται σε κόντρα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΜΙΚΕΛΑΝΤΖΕΛΟ ΑΝΤΩΝΙΟΝΙ, ΣΤΙΒΕΝ ΣΟΝΤΕΡΜΠΕΡΓΚ, ΓΟΥΟΝΓΚ ΚΑΡΒΑΙ

Eros

«**H**επικίνδυνη πλοκή των προγμάτων»: Ενας παντρεμένος με γαλοαστό που αντιμετωπίζει προβλήματα επικοινωνίας με τη σύζυγό του βιώνει μια αστραπαία ερωτική περιπέτεια με μια επίσης μεγαλοαστή γοητευτική άγνωστη στη μαγευτική εξοχή της Τσοκάνης. «Ερυθρόπιτον»: Ενας διαφραστής που υποφέρει από τις «χαρές του στρες» μιλά στον ψυχαναλυτή του για ένα ερωτικό όνειρο που τον ταλαιπωρεί. «Το χέρι»: Ενας κινέζος ράφτης παρακολουθεί την πτώση μιας πόρνης για την οποία τρέφει ένα ανεκπλήρωτο πάθος.

Αποτελούμενο από τρεις αυτόνομες ιστορίες που σκηνοθετούν ο ίδιος ο Αντονίονι, ο Στίβεν Σόντερμπεργκ (ο αδύναμος κρίκος) και ο Γουόνγκ Καρ-Βάι και οι οποίες συνδέονται μεταξύ τους με σκίτσα του ιταλού σχεδιαστή Λορέντζο Ματότι, το «Eros» είναι ένας «νομιμόφρων» φόρος τιμής στον 92χρονο Αντονίονι, που περιστρέφεται γύρω από τον έρωτα και τις παθολογικές όψεις του (αν υποθέουμε ότι ο έρωτας έχει και μη παθολογικές όψεις). Είναι ακόμα μια ταινία που ξεχωρίζει στη φετινή διανομή, χωρίς όμως να καταφέρει να εκπληρώσει τις -ισως υπέρμετρες- προσδοκίες που ευλογία έχει δημιουργήσει. Η παραδοσιακή και εντελεί συμβατική προσέγγιση του έρωτα ως φετή και στα τρία αυτά έργα λειτουργεί ως πράξη αυτο-επιβεβαίωσης για τους σκηνοθέτες και πέραν της οπτικοακουστικής τέρψης δεν επιδιώκει να μας προβληματίσει. Είναι ο σήμερα παράλυτος και περιορισμένος εξαιτίας της ασθενείας του Αντονίονι αυτός που τελικά σχεδόν διασώζει το εγχείρημα, ακόμα κι αν δεν είναι εδώ και χρόνια σε θέση να σκηνοθετήσει όπως σκηνοθετούσε στις δεκαετίες του '60 και του '70... Ε.Γ.

■ ΛΑΓΙΟΣ ΚΟΛΤΑΤ

Ένας άνθρωπος δίχως πεπρωμένο

Άλλη μια εκδοχή του ολοκαυτώματος, βασισμένη στο ομότιλο αυτοβιογραφικό μυθιστόρημα του νομπελίστα συγγραφέα Ιμρέ Κέρτεζ, ο οποίος επιμελήθηκε και το σενάριο της ταινίας. Πρόκειται για την τρομακτική ιστορία ενός παιδιού από την Ουγγαρία, που η εβραϊκή καταστροφή του θα το οδηγήσει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Οι Εβραίοι της Ουγγαρίας, όπως συνέβη και σε άλλες χώρες, έρμαια της νομιμοφρούσης, της επιρροής της θρησκείας, της παθητικότητας, του ατομικισμού, αφέθηκαν να οδηγηθούν χωρίς αντίσταση στα ναζιστικά σφαγεία και αυτό είναι κοινό υπόβαθρο όλων των βιβλίων και των ταινιών που είχαν αυτό το θέμα. Παραπέρα, ο αντισημιτισμός των τοπικών κοινωνιών και ο κρατικός μηχανισμός, με προεξάρχουσα την αστυνομία, που περνούσε με το μέρος των κατακτητών, έπαιξαν το δικό τους ρόλο.

Η ιστορία, λοιπόν, που αφηγούνται ο Ιμρέ Κέρτεζ και ο Λάγιος

Ηλι(θί)ου φασινότερον («σκάνδαλα»)

There's gonna be a jailbreak (Thin Lizzy)

Φασούλι το φασούλι δε βγαίνει φασολάδα (περί αποταμίευσης) Τις Παρασκευές η οθόνη δε μας χαλαρώνει (εκ της διευθύνσεως)

- ◆ Απόφαση της ΚΕ του ΚΚΕ - Για τις Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές του 2006 (=Με το βλέμμα στραφμένο στο 2008).
- ◆ Αρχιμήδια τα κάτοπτρα του Αρχιμήδη;
- ◆ «Πρωτιά της ΔΑΚΕ στο σύλλογο Εφοριακών νομών Θεσ/νικτ-Κιλικίς-Χαλκιδικής» (Αγγελιοφόρος, 24/10/05). Τώρα μένει το επόμενο βήμα...
- ◆ Λαοκόων κάνε κάτι/ να χωράς μες στο κρεβάτι (μια θαυμάστρια).
- ◆ Ζώνες Ελεύθερων Συναλλαγών: για να σφίξουμε κι άλλο το ζωνάρι.
- ◆ Τελικά η «εντός των (κοινοβουλευτικών) τειχών» αριστερά θα αποφασίσει για τη Βενεζουέλα; Επανάσταση ή μεταρρύθμιση;
- ◆ Γιατί κακίζετε τον Μίκυ; Θεσμός είναι ο άνθρωπος...
- ◆ 2.000 νεκροί ΗΠΑστρατιώτες στο Ιράκ - and counting.
- ◆ Οταν σ παιζάνε τα ΜΜΕ Νικολάκι (παρολίγον υποψήφιε πρόεδρος της Δημοκρατίας) μούγκα στη στρούγκα.
- ◆ «Τότε η Ελλάδα νικούσε, διξαζόταν, μεγάλωνε» (Χρ. Πασαλάρης, Ελεύθερος Τύπος, 24/10/05). Ο Ελλην (πόλι) ξεβαλώνει.
- ◆ Το 65% των Ιρακινών υπέρ των καμικάζι και στην Ελλάδα μια σειρά «μεμψίμοιρο» φάρνουν ακόμα να κάνουν να χωρέσει στα ιδεολογικά τους «μέτρων» η ιρακινή αντίσταση. (Ω, τί κόσμος, μπαμπά!)
- ◆ Νάτο, νάτο! «Πολιτικοί «κρατούμενοι» οι πολιτειακοί παράγοντες» σύμφωνα με την «Πελοπόννησο της Δευτέρας» (24-10-05).

Δηλαδή, τώρα θα πρέπει να εκφράσουμε την... αμέριστη συμπαράστασή μας;

- ◆ Αχ! Βασιλή άνω κάτω/ κοίταξε μην πιάσεις πάτα (προς Β.ΤΖ.).
- ◆ «Γενική μπαχαλοποίηση των πάντων!» (Ελεύθερη Ωρα, 24/10/05). Αμήν και πότε!
- ◆ Πουλός, πουλί, κοτόπουλο, μα και αυγό και κότα/ μπούτι από γαλόπουλο - ανδρειωμένη σαν και πρώτα.
- ◆ Σεισμική διέγερση στο Α. Αιγαίο: κοινωνική;
- ◆ Πόρκυ, γουρουνάκι, μππιπ! μππιπ! μππιπ! -νάκι!
- ◆ Ρε, μπας και πρέπει να πάρουμε το 1402 για αφύπνιση;
- ◆ Ξέρει κανείς αν στο sindacato (οικοδόμων) ψηφίζουν - ακόμα; «Η γρίπη των πτηνών δεν άγγιξε την Ελλάδα» διαβεβαίοι η κυβέρνηση. Το πουλί της κυβέρνησης δύναται να έχει αγγίξει για τα καλά.
- ◆ Νταστράστρουγιετ βιλίκαιγια αικτοιάμπροσκογια ριβαλούτσιγια! «Κλείνει μιά και καλή το θέμα των λευκών». (Καλά με τα ψηφαλάκια, με τα κελλιά τί γίνεται;).
- ◆ Φονι Αρντάν: όνομα σκέτη στουρμα.
- ◆ Ο ένας των παραποτών, ο άλλος των φεύγουνε (αλλά μόνο μέχρι εκεί). Εγώ άμα σαβουρώσω μια τσίχλα σε σούπερ μάρκετ, θα με μπουζουριάσουνε;
- ◆ Σαν πολύ δεν «παίζει» στα κρατικούντα ο πιτσιρίκος των φτερουργίων;
- ◆ Φοβάται ο Γιάννης το θεριό και το θεριό την κότα.
- ◆ Σύνταγμα-Κορωπί σε 30 λεπτά. Λιόσια-Ομόνοια τρία-τέταρτα (κερ-
- δίζουν τα λιόσια).
- ◆ Επιτέλους, χάπι αντιούλληψης για άντρες! (Οχι άνδρες...). (Μπάσοι, την πάθατε!).
- ◆ «Κάντε πρωθυπουργό τον... Μάκη!» (Αδέσμευτος Τύπος Ρίζου, 25/10/05). Τί να τον κάνουμε το μουσάτο; Αφού το μούστι πάτε σύννεφο!
- ◆ Σήμερα στις 5.30 το απόγευμα η «Πρωτοβουλία δράσης» κατά του ωραρίου οργανώνει συγκέντρωση στα Χαυτεία (Αιδίου και Σταδίου). Επί τη ευκαιρία, τί γίνανε οι «αλυσιδέροι» του ΠΑΜΕ έξω απ' τα μαγαζιά; Φαίνεται ότι το «κόμμα» μπήκε στην κυνηγετική περίοδο (αλίευσης Ψήφων) και τα επικίνδυνα... γιοκ.
- ◆ Να κάνω πρόβλεψη για την απεργία των εκπαιδευτικών; (Ασε καλύτερα: να δούμε αν το εκπαιδευτικό... πτώμα ξαναγίνει εκπαιδευτικό σώμα).
- ◆ «Τοξικοταξίκος» ο πόνος μας!
- ◆ Επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Ακρόπολης: μα ποιος, γιατί, πότε, διατί...
- ◆ «Ευφορία στις αγορές λόγω φθηνότερου πετρελαίου» (ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ, 25/10/05). Καλά, αυτοί βρήκαν το ευφορικό τους...
- ◆ 37 δισ. ευρώ θα δανεισθεί συνολικά φέτος το Δημόσιο για την καλυψη των ταμειακών ελειμμάτων και την αποπληρωμή των χρεωλυσίων. (Αυτοί θα χρεωλυσθούν κι εμείς θα χρεωδεθούμε).
- ◆ Φοβάται ο Γιάννης το θεριό και το θεριό την κότα.
- ◆ Πριν αρχίσει η δίμηνη οικονομι-

κή εξόρμηση του Περισσού τον συνέδραμε η COSMOTE και το TZOKEP (διαφήμιση στην πρώτη και ολοσέλιδη στην τελευταία του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 23/10/05). Για το κόμμα, ρε γαμώτο!

- ◆ Σταθερή εμφάνιση Νουδουστελχών στην τελευταία σελίδα της Αυριανής (το κ-ουρί του παραδείσου...).
- ◆ Μεταβάλλεται τα τέλη κυκλοφορίας (αλλά +1,20 κερατάδικο). Δηλαδή, χάρη μάς κάνουν;
- ◆ «Πρώτη λοιπή απάντηση στις 12 Νοέμβρη» ο κεντρικός τίτλος του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ, 25/10/05. Για σιγά, ρε μάγκες: μέχρι στιγμής δεν έχετε κάνει τίποτα ή απλώς η πρώτη είναι η «επίσημη πρώτη προεκλογική»;
- ◆ Πήραν λοιπόν και οι τράπεζες το κατίτις τους (αύξηση 9%, προμήθεια από τα τέλη κυκλοφορίας).
- ◆ (Ξανά) διαβάστε τα σχετικά με τραπεζούδουλεις κείμενα του Ουλιάνοφ από το «Ιμπεριαλισμό, ανώτατο στάδιο».
- ◆ «Ανοίγει ταχέως το ασφαλιστικό» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 23/10/05). Μάλλον η σύνφρα μας ανοίγει...
- ◆ «Θα χαράξω με ξυράφι τόνομά σου στο σώμα μου». Προς Γιώργο Αλογοσκούφη.
- ◆ Μπεζαντάκου: My number one!
- ◆ Αλατής!
- ◆ Η Νουδουλά στην Τουβούλα, το ΠΑΣΟΚ - μόνιμο σοκ, ΣΥΝ και Περισσός - γιες στις εκλογές και κάπτοις άλλοι τρικυμία στο κεφάλι.
- ◆ Λεξίκαυλος ειμί...

Βασιλής

γότερο σ' ένα παιδικό κοινό. Κατά τα άλλα, η ταινία δεν χαρακτηρίζεται από καμιά ιδιαίτερη έμπνευση. Αναπτυριστά με πιστότητα το Λονδίνο της εποχής, χαρακτηρίζεται από τεχνική αρτιότητα και καλές ερμηνείες, δεν παίει όμως να είναι μια ακαδημαϊκή μεταφορά του μυθιστορήματος του Ντίκενς.

■ ΚΑΜΕΡΟΝ ΚΡΟΟΥ

Elizabethtown

Το χαζοχαρούμενο αμερικανικό όνειρο ξαναζεί, όταν αποτυχημένος νεαρός επιτρέφει στη γενέτειρά του για την κηδεία του πατέρα του και ξαναβρίσκει, μετά από ένα σωρό τυχαία περιοτάτικά, την τροχιά των επιτυχιών. Σίγουρα δεν θέλετε ν' ακούσετε περισσότερα...

Ελένη Σταματίου

■ 2ο 4ήμερο πολιτικού ντοκιμαντέρ και κινηματογράφου

Μεχρι και αύριο Κυριακή, το 2ο 4ήμερο πολιτικού ντοκιμαντέρ και κινηματογράφου που οργανώνει η βιντεοκολεκτίβα Κίνηματόγραφος στο Πολυτεχνείο προσφέρει μια ευκαιρία να δούμε πώς η βιντεοκάμερα μπορεί να γίνει και γίνεται όπλο των κοινωνικών κινημάτων καταγράφοντας και πρωθυπότατας τη δράση τους αλλά και δημιουργώντας ταινίες που «δε χωράνε στα εμπορικά δίκτυα διανομής». Σήμερα Σάββατο, οι περισσότερες από τις προβολές κινούνται γύρω από τη θεματική «Βίντεο & πολιτική: Διευρύνοντας την αντίσταση» και τη δυνατότητα αυτόνομων μέσων ενημέρωσης, με συζήτηση στην οποία συμμετέχουν μελή από βιντεοκολεκτίβες από την Αγγλία και τη Γερμανία, ενώ αύριο Κυριακή το υλικό που θα προβληθεί περιλαμβάνει ανάμεσα σε άλλα ντοκιμαντέρ για τα γενετικά τροποποιημένα τρόφιμα και την ενεργειακή εκμετάλλευση του πλανήτη. Οι προβολές προγραμματούνται στο κτίριο Γκίνη 7-12μμ και η είσοδος είναι ελεύθερη. Το αναλυτικό πρόγραμμα θα βρείτε στο www.kinimatografos.net.

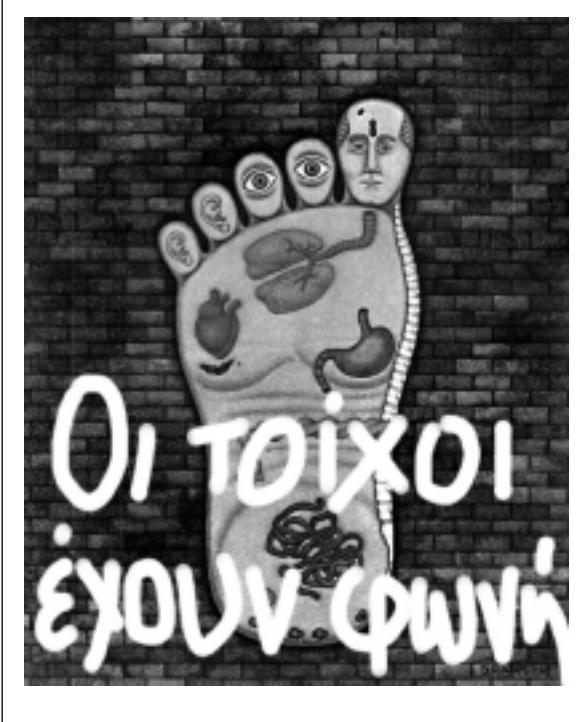
Κολτάι, δεν έχει τίποτα πρωτότυπο από την άποψη αυτή. Αν κάτι αξίζει σ' αυτή, είναι η εκπληκτική φωτογραφία του επί 23 χρόνια συνεργάτη του Ιστβαν Ζαμπτο, Κολτάι, και η εν γένει τεχνική της αρτιότητα. Αξιοπρόσεκτη είναι η μουσική του Ενιο Μορικόνε και συγκλονιστική η ερμηνεία του δεκαπεντάχρονου Μαρσέλ Νάγι.

■ ROMAN POLANSKI

Ολιβερ Τουΐστ

Η τρίτη μεταφορά στον κινηματογράφο του γνωστού βιβλίου του Κάρολου Ντίκενς. Ο Ολιβερ Τουΐστ αρχισε να δημοσιεύεται σε συνέχειες το 1837 και στόχος του ήταν η καταγγελία του «νόμου για τους φτωχούς» του 1834, για τον οποίο κάποιοι σαν τον Ντίκενς πίστευαν ότι «ως θεραπεία ήταν πολύ χειρότερη από τη νόσο». Ταπεινώσεις, μίσος, δυστυχία, πείνα, τιμωρίες, ήταν λίγα μόνο απ' όσα υπέφεραν τα τότε «παιδιά των φαναριών» στα πτωχοκομεία των φιλόπτωχων κυριών. Μερικά, όπως ο Ολιβερ Τουΐστ, δραπέτευαν κι επερφάνταν στα χρέια συμμοριών, πορτοφολάδων, κ.λπ.

Ο Πολάνσκι σωστά δείχνει τη σκοτεινή πλευρά αυτής της ιστορίας, παρότι μ' αυτό τον τρόπο η ταινία απευθύνεται σ' ένα νεανικό και λι-

◆ Ισραήλ-Παλαιστίνη δύο κράτη ενάντια στο προλεταριάτο. Η ταξική πάλη μέσα από το παραμορφωτικό πρόσιμα του εθνικισμού (Κόκκινο Νήμα)

Δεν πάθατε σοκ. Την έχετε ξανακούσει αυτή την προσέγγιση. Εδοτείστε ίσως και την αιφνίσα. Μνημείο πολιτικής ανάλυσης! Αριστούργημα ορθής αξιοποίησης των δεδομένων, των γεγονότων, των συγκρο

Σ' αυτή εδώ την εφημερίδα αποφεύγουμε τα επετειακά αφιερώματα. Ομως στην Οκτωβριανή Επανάσταση αναφερόμαστε κάθε χρόνο. Είναι τέτοιο το μέγεθος του γεγονότος, είναι τόση η «σοφία» που περικλείει, που δεν μπορεί να το προστεράσει. Είναι ένα γεγονός του παρελθόντος, που αφορά το παρόν και το μέλλον. Σφράγισε τον 20ό αιώνα και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που καταβάλλει η αστική τάξη δεν μπορεί να απολαγεί απ' αυτό. Το βρίσκει και θα το βρίσκει συνέχεια μπροστά της. Το φάντασμα της προλεταριακής επανάστασης, το φάντασμα του

■ 88 χρόνια από την Οκτωβριανή Επανάσταση

Ετσι κι αλλιώς η Γη Θα γίνει κόκκινη

κομμουνισμού εξακολουθεί να πλανάται πάνω από το γερασμένο κόσμο της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης, της πείνας και των πολεμικών μακελειών, της διαφθοράς και της εξαθλίωσης, της συστηματικής καταστροφής του πλανήτη.

Τί ήταν η Οκτωβριανή Επανάσταση; Ήταν αυτό που είχε προβλέψει ο Μαρξ. Ήταν αυτό που αποτειράθηκαν οι Κομμουνάροι του Παρισιού, χωρίς να καταφέρουν να το ολοκληρώσουν. Ήταν η πρώτη προλεταριακή επανάσταση που κατάφερε να νικήσει. Οχι μόνο να γκρεμίσει μια ματοβαμμένη αυτοκρατορία, αλλά να κάνει το επόμενο βήμα, να τσακίσει τον καπιταλισμό, να απαλοτριώσει τους καπιταλιστές, να οικοδομήσει το πρώτο εργατικό κράτος στον κόσμο.

Αυτό καμιά ιστορική παραχάραξη δεν μπορεί να τ' αλλάξει. Οπως δεν μπορεί ν' αλλάξει το ιστορικό γεγονός, ότι μυαλό και καρδιά αυτής της νικηφόρας επανάστασης ήταν το Κόμμα των Μπολσεβίκων, το κόμμα της εργατικής τάξης της τσαρικής αυτοκρατορίας. Δεν ήταν μια χούρτα πραξικοπημάτες κλεισμένοι σε κάποια σκοτεινά υπόγεια. Δεν ήταν κάποιοι γραφειοκράτες που σπεικούριζαν πολιτικά με τις διαθέσεις των μαζών, σχεδιάζοντας δυναστικές μεταβολές και

αλλογές σκυτάλης. Ήταν ένα μπαρούτοκαπνισμένο ιστορικό κόμμα, βγαλμένο μέσα από τη φωτιά της ταξικής πάλης, με αγώνες και θυσίες, με στελέχη που μαρτύρησαν στα τσαρικά κάτεργα, με στελέχη σφυρηλατημένα στις συνθήκες της πιο σκληρής παρανομίας, με την πλειοψηφία της εργατικής τάξης να συστειρώνεται γύρω του, με ένα τεράστιο θεωρητικό και προγραμματικό έργο στο οπλοστάσιό του, με μια προσωπικότητα -τον Λένιν- απ' αυτές που βάζουν τη σφραγίδα τους στις μικροπεριόδους της Ιστορίας, πιάνοντας τις διαθέσεις των εξεγερμένων μαζών και συγχωνεύοντας το επαναστατικό πρόγραμμα με την αυθόρυμη επαναστατική δραστηριότητα.

Η επαναστατική κρίση στις συνθήκες του πρώτου πογκόσμιου ιμπεριαλιστικού πολέμου, η εξέγερση των εξαθλιωμένων εργατικών και αγροτικών μαζών της Ρωσίας, το Φλεβάρη του 1917, και η ιδεολογικοπολιτική συγκρότηση, η επάρκεια και η οργανωτική ικανότητα των Μπολσεβίκων ήταν οι βασικοί παράγοντες που οδήγησαν στην έκρηξη και τη νικηφόρα έκβαση της προλεταριακής επανάστασης τον Οκτώβρη του 1917 (με το παλιό ημερολόγιο). Αυτοί οι πράγοντες δεν μπορούν να ξεχωρίσουν. Κανένας δεν μπο-

ρεί να αποσπαστεί από τους υπόλοιπους. Την Ιστορία δεν επιτρέπεται να τη διαβάζουμε ούτε «υποκειμενιστικά», ούτε «αντικειμενιστικά», αλλά μόνο υπολογίζοντας όλους τους βασικούς παράγοντες, στην αλληλοσχέση και την αλληλεπίδρασή τους.

Βέβαια, κάθε συζήτηση για την Οκτωβριανή Επανάσταση πηγαίνει αυτόματα στα «μετά». Στα «μετά» που οδήγησαν στην έξαρση του πρώτου εργατικού κράτους, σε ένα ιστορικό πισωγύρισμα, στην ήττα. Η αστική φιλολογία έχει γράψει βιβλιοθήκες ολόκληρες στην προσπάθειά της να πάρει τη ρεβάνς και σε ιδεολογικό επίπεδο. Εκμεταλλεύεται τη σύγχυση που αναπτύσσεται προκαλεί μια ήττα τέτοιων ιστορικών διαστάσεων, προκειμένου να περάσει στη συνείδηση των εργατών και των άλλων εργαζόμενων μαζών, ότι κάθε επαναστατικός αγώνας είναι μάταιος.

Εντονη, μακρόχρονη και πλούσια είναι, όμως, και η συζήτηση μέσα στα πολιτικά εκείνα κινήματα που έχουν αντικαπιταλιστικό προσανατολισμό. Μια συζήτηση που εξακολουθεί να προκαλεί εντάσεις και πολεμικές, καθώς δεν έχουμε να κάνουμε με φραινόμενα απλά, αλλά με φραινόμενα ιδιαίτερα σύνθετα, που για πρώτη φορά εμφανίστηκαν στην ανθρώπινη ιστορία. Δεν είναι

δυνατόν, βέβαια, να γίνει μια έστω και συνοπτική παρουσίαση των απόψεων του γράφοντος για την ερμηνεία αυτών των φαινομένων στο πλαίσιο αυτού του άρθρου. Πέραν των άλλων, αυτό θα ήταν και άδικο για τις διαφορετικές, αποκλίνουσες, αντιτιθέμενες προσεγγίσεις που υπάρχουν και μέσα στη συλλογικότητα της «Κ». Περιορίζόμαστε, λοιπόν, σε μια μόνο επισήμανση. Κατά τη γνώμη μας, η συζήτηση πάνω σ' αυτά τα ζητήματα πάσχει σε ένα σοβαρό πεδίο, μεθοδολογικό και οντολογικό. Είναι μια συζήτηση εν πολλοίσι ιδεολογικοποιημένη και αποσπασμένη από τον θετικό λόγο μιας νέας

Προβοκάτορες

Είχαμε πιστέψει ότι η πιγεσία του ΝΑΡ, μετά και τις αντιδράσεις που υπήρχαν στις γραμμές και στον περιγυρό του, εγκατέλειψε τη χαφιεδολογία και την προβοκατορολογία για τις οργανώσεις ένοπλης επαναστατικής βίας και εκείνους τους αγωνιστές που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους σ' αυτές τις οργανώσεις (κυρίως τον Δημήτρη Κουφοντίνα, που λόγω της θέσης του σ' αυτή την υπόθεση συγκέντρωσε στο πρόσωπό του όλα τα πυρά).

Φεύ, γελαστήκαμε. Οι άνθρωποι αποδεικνύουν ότι είναι αδιόρθωτοι. Δεν συνδέονται απλώς με ομφάλιο λώρο με τον Περισσό. Είναι σαν σιαμαία αδερφάκια, ενώμενα στο κεφάλι, με κοινό εγκέφαλο και διαφορετικά σώματα. Γράφουμε αυτή την εκτίμηση όχι εν θερμώ. Διαβάσαμε δυο φορές το άρθρο του Λ. Βατικιώτη στο «Πριν» της περασμένης Κυριακής, που υιοθετεί τις βρομίες του Τζωρτζάτου κατά Κουφοντίνα. Είναι γραμμένο σύμφωνα με όλους τους κανόνες του γκεμπελισμού, κόντρα ακόμα και στους κανόνες της αστικής δημοσιογραφίας που απαιτούν να παρατίθενται όλες οι απόψεις, για να μπορεί ο αναγνώστης είτε να βγάζει μόνος του το συμπέρασμα είτε να κρίνει το συμπέρασμα που βγάζει ο συντάκτης.

Στο άρθρο του «Πριν» έχουμε τις απόψεις του Τζωρτζάτου. Και αυτές που δημοσιεύτηκαν στην «Ελευθεροτυπία» και αυτές που δημοσιεύτηκαν στη «Νέα». Αναλυτικότατα τα σημεία εκείνα που ψευδολογούν και συκοφαντούν τον Κουφοντίνα. Οι απαντήσεις του Κουφοντίνα, και στην επιστολή του στη «Νέα» και στη μεγάλη συνέντευξή του στην «Ελευθεροτυπία», απουσιάζουν. Λες και δεν υπήρξαν. Ο αναγνώστης μένει με την εντύπωση, ότι ο Κουφοντίνας κάνει το ψώφιο κοριό. Ετσι, έρχεται σαν ώριμο φρούτο το συμπέρασμα του συντάκτη:

«Τα όσα ισχυρίζεται ο Β. Τζωρτζάτος που έχει παραδεχτεί ότι συμμετείχε στην οργάνωση μέχρι το 1992, ως περιφερειακό μέλος, αποτελούν ισχυρό πλήγμα στην εικόνα που με επίμονο τρόπο προσπαθεί να δημιουργήσει ο Κουφοντίνας για τον εαυτό του, ως πρώτο λίγο-πολύ και πρωτεργάτη της άλλης, της πραγματικά ανυπότακτης Αριστεράς».

Οργίζεσαι κυριολεκτικά, όταν διαβάζεις ότι ο Κουφοντίνας προσπαθεί να δημιουργήσει κάποια εικόνα για τον εαυτό του και μάλιστα με επίμονο τρόπο! Ο Κουφοντίνας έχει κάνει ελάχιστες παρεμβάσεις και μάλλον για υπερβολική σεμνότητα μπορεί να κατηγορηθεί. Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο. Το σημαντικότερο είναι η υιοθέτηση των συκοφαντιών του Τζωρτζάτου, χωρίς καν μια επιφύλαξη, και η χρησιμοποίησή τους για επανέλθει την εφημερίδα του ΝΑΡ στην παλιά της γραμμή: «Χαφίες ο Κουφοντίνας, να, το λέει και ο Τζωρτζάτος, που ήταν περιφερειακό μέλος της οργάνωσης».

Γιατί, άραγε, καταφεύγουν στη λάσπη και τη συκοφαντία το «Πριν» και το ΝΑΡ; Επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν ιδεολογικοπολιτική αντιπαράθεση στον Κουφοντίνα και σε ότι αυτός πρεσβεύει ιδεολογία και πολιτικά. Επειδή πρέπει να δικαιολογήσουν αυτά που τόσα χρόνια ισχυρίζονταν. Επειδή θέλουν να στηρίξουν την οπορτουνιστική κατασκευή, ότι οι οργανώσεις του ένοπλου, και όταν ακόμα δεν είναι δημιουργήματα των μυστικών υπηρεσιών, καταλήγουν τέτοιες. Επειδή θέλουν να δικαιολογήσουν την ηχηρή απουσία τους από το κίνημα αλληλεγγύης στους πολιτικούς κρατούμενους και αντίστασης στην τρομούστερια και την κρατική τρομοκρατία.

Βρομεροί και τρισάθλοι για μια φορά ακόμη.

Π.Γ.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΕΝΕΛΑΟΥ 1 και ΕΓΝΑΤΙΑ, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Π